

<http://www.glasslovenije.com.au>
PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

SEPTEMBER = OKTOBER 2018
ŠTEVILKA - NUMBER 5
LETO - YEAR 67

Misli Thoughts

Misli september - oktober 2018

VSEBINA

- 3 Bogu hvala po Mariji Pomagaj!
- 4 Hiša zveličanja in milosti
- 7 Slomšek zgled tudi za današnji čas
- 14 Slovenian Mission Melbourne
- 23 Slovenian Mission Sydney
- 31 Iz Kraljčine dežele – Queensland
- 32 Vera in kultura
slonita na zgodovinskem spominu
- 33 Cilka Žagar deli svoje misli z nami
- 38 Slovenian Mission Adelaide
- 40 Vaši darovi
- 43 Iz Kluba Triglav Mounties Group
- 49 Življenje pri Slovenskem društvu
Sydney - SDS
- 50 Slovensko društvo St Albans
- 52 Utrinki očetovskega dne
s Kluba Triglav Mounties

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

ZGORAJ: Slovenska prestolnica Ljubljana odeta v lepoto jesenskih barv.

Foto Marija Anžič.

SPODAJ: Maša narodov v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu v nedeljo, 26. avgusta 2018. Somaševanje je vodil novi škof msgr Brian Mascord.

Ivan Rudolf, predsednik Slovenskega kluba Planica, nosi slovensko zastavo kot prvi v sprevedu po končani sveti maši. *Foto p. Darko.*

»Kdo od nas Slovencev ne imenuje z veliko častjo in hvalo apostolskih bratov Solunčanov sv. Cirila in Metoda, prvi zvezdi verozakona in našega slovstva? Jezer let svetita vsem Slovanom in bosta svetila našim narodom, dokler ne ugasne matere Slave lepo ime. Sveta vera jima je bila luč, beseda slovenska prva pomoč izobraziti veliki slovenski narod. Sveta vera in pa beseda materina sta tudi nam pravega napredovanja nogi in roki. Zavrzi vero, opusti besedo materino - in tvoje napredovanje bo hromo, kruljavo.

Kakor svetle zvezde na jasnem nebu migljajo, tako nas vabijo, nas milo zovejo in mogočno vlečejo rajni naši rodoljubi, rekoč: Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sini matere Slave; naj vam bo drago materno blago: sveta vera in pa beseda materna.

Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodove omike.« **Blaženi Anton M. Slomšek**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew** pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address):** MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | **Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za 2019** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej;** ne pozabite napisati svojega imena in primka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail: skovacic@optusnet.com.au** | **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Bogu hvala po Mariji Pomagaj!

Da bodo gornje besede: Bogu hvala po Mariji Pomagaj! vodilna misel in molitev naših letošnjih slovenskih jubilejev v Avstraliji, sem napisal že v uvodniku majsko-junijskih Misli. Te Misli, ki jih imate sedaj pred seboj, povezujejo ponovno dva Marijina meseca - avgust in september. Sredi avgusta smo praznovali največji Marijin praznik, njeno vnebovzetje, v septembru pa praznik Marijinega rojstva, Marijino ime in Žalostno Mater Božjo. Pred nami je rožnovenski mesec oktober. In prav v tem letošnjem mesecu bomo slovenski verni ljudje v Avstraliji spleтали »roženkranc« zahvale Bogu po Mariji Pomagaj za naše Božje hrame, naše slovenske cerkve in kapelice, ki nas zbirajo, povezujejo od prihoda v novo domovino, v obhajanju porok, krstov in slovesov ob odhodu s tega sveta - v veselih in žalostnih trenutkih našega vsakdanjika in praznika.

Petdeset let mineva od veselja in navdušenja, ki je zgradilo prvo slovensko cerkev v Avstraliji v prelepem melbournskem okraju Kew in jo je 20. oktobra 1968 blagoslovil koprski škof dr. Janez Jenko. Le pet let mlajša je cerkev sv. Rafaela v Sydneyu v Merrylandsu: 14. januarja 1973 jo je blagoslovil ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič. Novo svetišče v čast Sveti Družini v Adelaidi v West Hindmarshu je 13. februarja 1983 blagoslovil ljubljanski nadškof metropolit dr. Alojzij Šuštar in koncem leta 1983 so rojaki v Wollongongu, zbrani v klubu Planica, ob širši podpori kupili od anglikanske župnije v Figtree cerkev Vseh svetih, ki jo je blagoslovil škof Wollongonga dr. William Murray 27. novembra 1983.

Vse to so naša zlata leta: $50 + 45 + 35 + 35 =$ skupaj 165 let slovenskega vernega utripa v deželi Južnega križa pod streho svojih lastnih cerkva. Koliko darovanih svetih maš, podeljenih zakramentov svetega krsta, spovedi in obhajila, birme, porok in seveda pogrebov. Kdo bi lahko izmeril bogastvo prejetih milosti, tolažbe, upanja, veselja in radosti? Obrestoval se je prav gotovo trud vseh prizadevanj, dela, naporov, žrtev in odpovedi, da imamo Slovenci v Avstraliji poleg svojih hiš tudi svoje Božje hiše in kapelice. Tako bo še posebej v letošnjem mesecu oktobru, ko bomo slovesno obhajali jubileje, Bogu po Mariji Pomagaj donela naša zahvala za preteklost, v veselju sedanjosti in kot priprošnja za prihodnost. Vsi smo lepo vabljeni in vedno dobrodošli pri Gospodovem oltarju! Bog živi!

pater Ciril

**Z nami bosta praznovala ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore OFM
in provincialni minister Slovenske frančiškanske province**

Sv. Križa p. Marjan Čuden OFM.

**NEDELJA, 14. oktober: SYDNEY - MERRYLANDS ob 9.30 dopoldne – 45 let
cerkve; WOLLONGONG - FIGTREE ob 5.00 popoldne – 35 let cerkve;**

**PETEK, 19. oktober: TA PINU - BACCHUS MARSH
ob 11.00 dopoldne – 10. obletnica kapelice;**

**NEDELJA, 21. oktober: MELBOURNE - KEW ob 10.00 dopoldne – 50 let cerkve;
SREDA, 24. oktober: MARIAN VALLEY QLD**

ob 11.00 dopoldne – 9. obletnica kapelice;

**NEDELJA, 28. oktober: ADELAIDE - WEST HINDMARSH
ob 10.00 dopoldne – 35 let cerkve.**

Bogu hvala po Mariji Pomagaj!

Hiša zveličanja in milosti

»Bog, naš Oče, blagoslovi to cerkev, ki smo jo po tvoji dobroti mogli postaviti. Vsi verni, ki bodo sem prihajali poslušat Božjo besedo in se udeleževat svetih skrivnosti, naj čutijo, da je tu navzoč Jezus Kristus, saj je obljubil, da bo sredi med tistimi, ki se bodo zbirali v imenu njega, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.«

To prošnjo zmoli škof ob obredu blagoslova cerkve. Takšno molitev je pred petdesetimi leti zmolil škof dr. Janez Jenko, ko je kot prvi slovenski škof na avstralskih tleh 20. oktobra 1968 blagoslovil cerkev svetih bratov Cirila in Metoda v Kew.

V teh kratkih besedah je povzeto vse skrivnostno dogajanje, ki naj bi zaznamovalo neko zgradbo, ki je z blagoslovom izvzeta iz svetne rabe in je namenjena srečevanju Božjega ljudstva, ki v njej časti Boga.

Pred Boga stopamo v spremstvu Device Marije in svetnikov, v cerkvi v Kew

zlasti v spremstvu Marije Pomagaj, ki se milostno ozira na Božje ljudstvo od dneva blagoslova naprej, ter svetih bratov Cirila in Metoda, ki sta zavetnika cerkve. Pred Boga torej stopamo v spremstvu tistih, ki so v svojem zemeljskem življenju, v svojih mislih, v svojem srcu in v svojem delovanju pripravili prostor za Boga, da je mogel prebivati v njih in voditi njihove odločitve in korake. Ker so na tem svetu sprejeli Boga, da je mogel prebivati v njih, so sedaj deležni prebivališča v nebesih, v Očetovi hiši, kjer je po Jezusovi besedi veliko bivališč. V nebesih so deležni večnega bogoslužja, v katerem brez prenehanja noč in dan slavijo Boga: „Svet, svet, svet, Gospod Bog, vladar vsega, ki je bil, ki je in ki pride. (...) Vreden si, naš Gospod in Bog, da prejmeš slavo, čast in moč, ker si ustvaril vse reči, po tvoji volji so bivale in bile ustvarjene“ (Raz 4,8.11).

Odsev tega nebeškega bogoslužja je tudi bogoslužje po naših cerkvah, ki so „prebivališče Boga med ljudmi. In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog“ (Raz 21,3).

Bog prebiva s svojim ljudstvom najprej v zakramentalni evharistični navzočnosti. Večna luč ob tabernaklju po naših cerkvah nas opominja, da je med nami On, ki je obljubil, da bo z nami „vse dni do konca sveta“ (Mt 28,20). Svojo obljubo izpolnjuje, da bi se kristjani zavedali, da na poteh življenja nismo prepuščeni sami sebi. Z nami je, da bi se s svetim Pavlom vedno bolj zavedali, da

nam v življenju zadošča njegova milost, ki spopolnjuje našo nemoč in slabotnost (prim. 2 Kor 12,9). Z nami je, da bi mogli vedno znova doživljati, da Božja ljubezen ne pozna meja, saj je „svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje“ (Jn 3,16). Bog prebiva med svojim ljudstvom po besedi, ki se oznanja in razlaga v njegovih svetiščih. Njegove besede nam govorijo o čudovitem dostojanstvu, s katerim Bog obdaruje svoje otroke. Sveti Janez nam pravi, da se imenujemo Božji otroci in to tudi smo (prim. 1 Jn 3,1). Njegova beseda, ki jo srečujemo v evangeliju, nam celo pove, da se je poistovetil z vsakim človekom, posebno z najmanjšim in najbolj odrinjenim: „Resnično povem vam: Kar koli ste storili enemu teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili“ (Mt 25,40).

Prav to pa nam razodeva še tretjo resničnost Božjega bivanja med svojim ljudstvom. Bog prebiva med nami tudi v skrivnostnem telesu Jezusa Kristusa, v njegovi Cerkvi, kajti „on je glava telesa, to je Cerkve“ (Kol 1,18). Razpoznavno znamenje Kristusove Cerkve je, da je v njej prostor za vse, od najbolj preprostih do najbolj imenitnih. Jezus je to povedal, ko je pred vrnitvijo k Očetu svojim učencem rekel, da je v hiši njegovega Očeta „veliko bivališč“ (Jn 14,2). Seveda to ne velja samo za nebeško Očetovo hišo in za njena bivališča, ampak mora to veljati in tudi velja za Kristusovo skrivnostno telo, za njegovo Cerkev. Posledično pa seveda to pomeni, da mora biti tudi po naših cerkvah, po teh stavbah, ki so jih izdelale človeške roke in jih posvečuje Božja milost, veliko bivališč. V njih mora biti prostor za vse in v njih morajo vsi postajati bratje in

Telovska procesija, 3. junija 2018.

sestre med seboj, saj morejo ljudje samo na tem temelju spoznati, da smo v resnici Kristusovi. Zaradi tega je pomembno vedno znova uresničevati Jezusovo prošnjo k Očetu, „da bi bili vsi eno ..., da bo svet veroval, da si me ti poslal“ (Jn 17,21).

Vse to se je uresničevalo tudi v cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Kew, ki ste jo skupaj s p. Bazilijem Valentinom zgradili v treh letih od marca 1965 pa do oktobra 1968, ko je bila cerkev slovesno blagoslovljena.

Na sam dan blagoslova te cerkve je pri krstnem kamnu belo oblačilo Božjega otroštva dobila prva krščenka, ki jo je krščansko občestvo z velikim veseljem sprejelo v svojo sredo. Slovensko občestvo v tej cerkvi se je odločilo, da bo skrbelo za Božje življenje otrok, ki jim bodo podarjeni. Istega dne so se v njej zbrali birmanci in birmanke skupaj s starši in botri. S tem je bila izražena trdna volja, da bodo vsi, ki se bodo zbirali v tej cerkvi, odprti za delovanje Svetega Duha in da bodo v svojem življenju in pri svojem delu zvesto izpolnjevali Božjo voljo in s tem pričevali za Boga, ki jih je naredil za svoje sodelavce pri oznanjevanju blagosti. V tej cerkvi so se ljudje poročali. Zavedali so se, da ljubezen med dvema človekoma potrebuje Božjega blagoslova in pomoči, da more ostati zvesta in rodovitna. V to cerkev so prinašali svoje grehe in jih v šepetu spovedi polagali v Božje srce, saj more samo popolna ljubezen, ki je pripravljena ljubiti do konca, do križa in groba, zaceliti rane nezvestobe in greha, da očiščeni grešnik lahko ob Božji roki najde pot naprej, v prihodnost. In v tej cerkvi ste se poslavljali od svojih bratov in sester, nad katerimi je Jezus spolnil svojo obljubo, da bo „spet prišel in vas k sebi vzel, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz“ (Jn 14,3). Samo v Bogu se našemu zemeljskemu bivanju odprejo večnostna

obzorja in v temo in bolečino smrti in slovesa prodre pramen velikonočne svetlobe vstalega Jezusa.

Ko slavimo petdesetletnico blagoslova cerkve sv. Cirila in Metoda, se s hvaležnostjo spominjamo tistih, ki so jo načrtovali, zbirali sredstva in jo zgradili, pa jih danes ni več med nami. Med njimi je gotovo p. Bazilij, ki je bil motor vsega dogajanja. Ob njem pa toliko drugih, ki so mu pomagali uresničiti načrte in sanje. Naj jim Bog zaradi njihove skrbi za lepoto zemeljske cerkve podari veselje bogoslužja v nebeškem Jeruzalemu. Priporočimo se jim, da bomo znali nadaljevati poslanstvo, ki so nam ga izročili kot dediščino; da bomo znali biti Slovenci in kristjani, da bomo znali graditi Kristusovo skrivnostno telo bratov in sester v današnjem času in svetu, da bomo znali pričevati za evangelij s svojim življenjem. Naj nam pomagajo, da bomo v tej hiši zveličanja in milosti vedno bolj postajali ena sama živa Kristusova Cerkev.

+ Stanislav Zore OFM
Ljubljanski nadškof metropolit

Pater Stane Zore OFM je bil kot provincialni minister Slovenske frančiškanske province Svetega Križa večkrat na obisku v Avstraliji: 1998, 2001, 2011, 2012, 2013 in že kot nadškof leta 2015. Sveti oče Frančišek je na god sv. Frančiška Asiškega, 4. oktobra 2014, patra Staneta Zoreta imenoval za ljubljanskega nadškofa metropolita. Škofovsko posvečenje je prejel v ljubljanski stolnici na praznik Kristusa, Kralja vesoljstva, 23. novembra 2014. S prejemom škofovskega posvečenja in umestitvijo je nadškof Zore uradno prevzel Nadškofijo Ljubljana. Msgr. Stanislav Zore OFM je 36. rezidencialni ljubljanski škof. Za škofovsko geslo si je izbral svetopisemske besede: “Veselite se v Gospodu” (Flp 4,4).

Na 99. redni seji Slovenske škofovske konference (SŠK) v Kopru, 13. marca 2017, so slovenski škofje za dobo petih let izvolili nadškofa Zoreta za 7. predsednika SŠK. Mandat je nastopil 23. marca 2017.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

Slomšek zgled tudi za današnji čas

Mariborski nadškof Alojzij Cvikl je v sredo, 19. septembra 2018, v mariborski stolnici daroval sveto mašo ob 19. obletnici razglasitve Antona Martina Slomška za blaženega. V nagovoru je dejal, da v vsaki naši življenjski situaciji lahko najdemo zglede iz njegovega življenja, ki jih lahko posnemamo. Nadškof Cvikl je vodil tudi osrednjo slovesnost ob letošnji Slomškovi nedelji, ki je bila v nedeljo, 23. septembra popoldne v nadžupnijski cerkvi v Vuzenici. Letos namreč mineva 180 let, odkar je Slomšek prišel za nadžupnika in dekana v Vuzenico, kjer je šest let ostal v tej službi.

Pridiga msgr. Alojzija Cvikla

Obhajamo 19. obletnico beatifikacije blaženega škofa A. M. Slomška, obletnico velikega dogodka, ki ni le vsakoletni spomin na pomemben trenutek za naše mesto, našo škofijo in metropolijo, in za vso našo domovino, ampak je doživljanje, kako Slomšek tudi danes in tukaj živi in deluje sredi med nami.

V vsaki naši življenjski situaciji lahko najdemo zglede iz njegovega življenja, ki jih lahko posnemamo. Čas, v katerem je Slomšek živel, je bil vse prej kot lahek, tako v verskem, vzgojnem, kulturnem, kot tudi političnem življenju. Iz njegove strani je bila potrebna odločnost, da je kot duhovnik in potem kot škof vodil zaupane mu vernike in spodbujal Slovence, naj ohranjajo svoj jezik, svojo nacionalno identiteto v obdobju, ko Slovenija še ni bila neodvisna.

Učinkovitost njegovega pastoralnega dela ni bila samo sad njegove genialnosti, ampak je temeljila na njegovo svetosti, to je njegovi veri, upanju in ljubezni do Boga. Sv. Pavel nam danes v berilu pove, da je brez ljubezni do Boga vse prazno brnenje in nikomur ne koristi. Po ljubezni smo povezani z Bogom. Ta povezanost na zemlji je še nepopolna, kajti smo grešni in krhki. Prišel pa bo čas, ko bomo gledali Boga iz oči v oči. Takrat bo naša ljubezen zasijala v vsej svoji polnosti.

Iz Slomškovega življenja vidimo, kako je rastel v ljubezni do Gospoda in drugih. To se kaže v tem, kako je Slomšek vedno manj živel zase in vedno bolj za druge. Ta ogenj Božje ljubezni se je vedno bolj vnemal v njegovem srcu in postajal luč za druge. Biti ljudje za druge, to je pot, ki nam jo kaže naš prvi blaženi Slovenec, Anton Martin Slomšek, to je pot ljubezni in zaupanja v Boga in ne v naše človeške zmožnosti.

Evangelij nam danes kaže dve vrsti otrok, a ne eni ne drugi niso otroci. So odrasli, a so otročji, kajti ne jemljejo resno ne Janeza Krstnika, ki je živel spokorno, ne Jezusa, ki živi zmerno. Janeza imajo za obsedenca, Jezusa za požrešneža. Oba sta, vsak na svoj način, kazala pot k Bogu. Te poti niso sprejeli, ker so imeli sebe za preveč modre, da bi se dali komu podučiti.

Ali nismo tudi mi večkrat podobni tem otrokom, ki niso nikoli zadovoljni. Pripravljeni smo narediti spisek stvari, ki niso dobre in kako bi Bog moral voditi ta svet in tudi naše življenje. Če je naše življenje polno uspehov, potem je Bog dober. Če pa na poti srečamo ovire, trpljenje in

preizkušnje, potem kričimo, da je Bog na nas pozabil, ali pa, da ga sploh ni. Vse to je znamenje naše nezrelosti v veri. Otroškost drugih je prav nasprotna: vedo, da je njihova modrost nepopolna, zato se dajo poučiti Božji modrosti.

Slomšek je vedel, kako potrebna je človeku vzgoja, da bi lahko ljudje postali zreli, tisti, ki so se sposobni odločati za prave vrednote. Pot do osebne zrelosti nas pelje preko molitve. Molitev je izvir vseh darov in korenina dobrih del. Je naša »lestev« k Bogu, je protistrup vsem nevarnostim, ki nam pretijo, je kompas, ki nam pomaga najti pravo smer sredi različnih mnenj in pogledov.

Smo v času devetdnevnic k bl. A.M. Slomšku, da bi v njej začutili, kako naš prvi slovenski blaženi vedno bolj živi med nami, kako mu lahko izročamo naše prošnje, želje in zahvale. Povabim vas, da se nam pridružite v molitvi po naših župnijah, redovnih skupnostih in naših družinah, tako nas bo Slomšek povezal in utrjeval v naši veri.

Zato nocoj prisluhnimo besedam svetega papeža Janeza Pavla II., ki jih je izrekel ob razglasitvi Slomška za blaženega: »Hodite po sledeh tega svojega svetniškega in velikodušnega rojaka, ki je hrepenel spoznati Božjo voljo in jo uresničevati za vsako ceno. Posnemajte ga zlasti vi, dragi mladi Slovenci, kakor on, tudi vi brez oklevanja posvetite svoje mlade moči delu za nebeško kraljestvo in službi bratom. Vam duhovniki, naj bo zgled goreče delavnosti in požrtvovalnosti. Vam, prizadevni verniki, posebno tistim, ki delate v javnih ustanovah, naj bo vzor poštenosti, nepristranskega služenja, pogumnega iskanja pravičnosti in skupne blaginje.«

Naj blaženi Anton Martin Slomšek vsakemu od nas pomaga, da najdemo pot k živi veri, tisti zreli in osebni, ki postane luč na naši poti, da bomo, kakor on, tudi mi znali gledati na človeka v danih okoliščinah in videti njegove težave, kakor tudi njegovo veselje in najplemenitejša stremljenja. Amen.

SLOVENIJA DOBILA 13. VLADO

Državni zbor je 14. septembra 2018 potrdil 16-člansko ministrsko ekipo nove vlade, ki jo vodi prvak LMŠ Marjan Šarec. S tem je Slovenija dobila 13. vlado, ki jo sestavljajo stranke LMŠ, SD, SMC, SAB in DeSUS. Tri med njimi - SD, SMC in DeSUS - so sestavljale že prejšnjo vlado, ki je predčasno končala svoj mandat. Za njeno izvolitev so glasovali poslanci omenjenih petih koalicijskih strank in poslanca narodnih manjšin. Proti so glasovali poslanci SDS, NSi in SNS. Poslanci Levice so se glasovanja vzdržali, saj so s strankami koalicije sklenili dogovor o sodelovanju in v skladu z njim predlaganim ministrom niso smeli nasprotovati. Levica sicer poudarja, da je v opoziciji, a je hkrati nad koalicijo in kot močna predstavnica levičarskega kolektivizma sooblikuje politični utrip

nove vlade, ki je od vseh dosedanjih najbolj levičarska. Kot kaže bo nekakšna dvoživka: vladna in hkrati opozicijska stranka v »senci«, odvisno o koristi in potreb. Zavezala se je, da bo podpirala manjšinsko vlado pri skupno dogovorjenih projektih. O drugih zadevah se bo morala peterica strank uskladiti z njo, če bo želela podporo. Tudi zato jo nekateri razumejo kot nekakšno nad-stranko, ki s tako imenovano »napredno« civilno družbo utegne odločati o marsičem. To se je med drugim pokazalo pri imenovanju enega izmed državnih sekretarjev, na katerega se je takoj usul plaz očitkov, podprt s strani večinskih medijev. Tudi pri iskanju novega guvernerja Banke Slovenije se je zataknilo, saj za vladno koalicijo petih strank primeren kandidat ni bil sprejemljiv tudi za Levico. Pravna služba državnega zbora

je obrazložila, da Levica, ki je podpisala sporazum s petimi vladnimi strankami, po zakonskih določilih ni opozicija.

NOVI MINISTRI

Tokratna vladna ekipa, ki jo vodi novinec na širšem političnem prostoru premier Marjan Šarec - bil je župan občine Kamnik - ima več preizkušenih politikov. Med njimi sta dva z izkušnjami na mestu predsednika vlade, štirje so že opravljali ministrsko funkcijo, trije pa so v vladah delovali kot državni sekretarji. Med ministri so štiri ženske.

V njej sodelujejo tudi predsedniki koalicijskih strank z izjemo predsednika SD Dejana Židana, ki je bil izvoljen za predsednika državnega zbora. Vlada ima poleg predsednika Marjana Šarca še pet podpredsednikov: ministra za finance Andreja Bertonclja, ministra za obrambo Karla Erjavca, ministra za šolstvo Jerneja Pikala, ministrico za infrastrukturo Alenko Bratušek in zunanjega ministra Mira Cerarja. Generalni sekretar vlade je postal Stojan Tramte. Ministrstvo za notranje zadeve vodi Boštjan Poklukar, za pravosodje je odgovorna Andreja Katič, za zdravje Samo Fakin, za delo Ksenija Klampfer, za javno upravo Rudi Medved, za gospodarstvo Zdravko Počivalšek, ki je isto področje pokrival že v prejšnji Cerarjevi vladi, za okolje Jure Leben, za kmetijstvo Aleksandra Pivec, za kulturo Dejan Prešiček, za razvoj Marko Bandelli in za Slovence po svetu Peter Jožef Česnik.

IN SLOVENCİ PO SVETU?

Vladni urad za Slovence v zamejstvu in po svetu tokrat vodi človek, ki je z dvaindvajsetimi leti odšel na tuje in svojo poklicno kariero uresničil v Avstraliji kot kontrolor letenja. To je Peter Jožef Česnik, ki se je po upokojitvi vrnil v domovino in je na letošnjih parlamentarnih volitvah

Peter Jožef Česnik

uspešno kandidiral na listi SAB – Stranke Alenke Bratušek. Na predstavitvi pred komisijo za Slovence po svetu, ki jo vodi

Ljudmila Novak - tudi ona je že vodila urad za rojake v zamejstvu in po svetu - je najprej predstavil svojo življenjsko zgodbo. Kot je povedal, so mu čezmorski izseljenci izredno blizu, a dodal, da je potrebno dati prednost predvsem zamejcem. Zavzemal se bo za odpravo administrativnih ovir za tiste rojake, ki se želijo vrniti iz tujine, kamor sodi tudi nostrifikacija njihove izobrazbe. Glede vračanja Slovencev iz tujine je opozoril, da je potrebno tistim, ki se vrnejo, ob tem ponuditi tudi zaposlitev, šolanje in stanovanja. Zavzemal se bo za to, da bi slovenska narodna skupnost dobila svojega predstavnika v italijanskem parlamentu. Ob primopredaji poslov po ministrski prisegi je še dejal, da se bo poleg zamejcem bolj posvetil tudi mladim, ne bo pa zanemarljivo Slovencev, ki živijo v državah prek oceanov. Poleg tega se bo osredotočil na Slovence, ki so ostali v nekdanjih jugoslovanskih republikah na Balkanu. Kot je še dodal, bo zahteval več finančnih sredstev za urad.

VOŠČILA NOVI VLADI

Predsednik Slovenske škofovske konference ljubljanski nadškof Stanislav Zore je ob izglasovanju in prisegi vlade poslal premierju Marjanu Šarcu čestitko ter mu zaželel obilo blagoslova na tem mestu. Nadškof upa, da bo nova vlada pripravljena konstruktivno sodelovati s škofovsko konferenco pri urejanju odprtih vprašanj med državo in Katoliško Cerkvijo ter da bo varovala versko svobodo vseh verskih skupnosti pri nas. Nadškof Stanislav Zore se je v ločenem pismu zahvalil nekdanjemu predsedniku vlade Miru Cerarju za lepe odnose s krajevno Cerkvijo ter mu je zaželel

uspešno delo na mestu zunanjega ministra. Premierju Šarcu sta ob imenovanju nove vlade čestitala tudi škof evangeličanske cerkve v Sloveniji Geza Filo in mufti Nedžad Grabus. V evangeličanski cerkvi upajo, da si bo prizadeval za pravična gospodarska in socialna razmerja v državi in njen vsesplošni duhovni napredek. Grabus pa verjame, da bo združeval ljudi za skupno dobro.

IZPRAZNJEN SEDEŽ CELJSKE ŠKOFIJE

Papež Frančišek je 18. septembra 2018 sprejel odpoved službi celjskega škofa Stanislava Lipovška. Ta mu je v skladu s cerkvenim pravom ob 75. letu starosti ponudil svoj odstop. Škof Lipovšek, ki je letos obhajal svojo zlato mašo, je kanonično starost dopolnil 10. julija. Vodenje škofije zdaj prevzema škofijski upravitelj Rok Metličar, nadžupnik in dekan v Laškem ter predsednik Škofijske Karitas Celje, ki ga je izvolil zbor svetovalcev. Na tem mestu bo ostal, dokler vodenja škofije ne prevzame novi škof, ki ga bo imenoval papež. V času izpraznjenega sedeža so duhovniki, redovniki in verniki povabljeni, da v osebnih in skupnih molitvah molijo za Cerkev in svetega očeta, da bi krajevna Cerkev v Celju kmalu dobila novega ordinarija. Škof Stanislav Lipovšek je vodenje celjske škofije prevzel aprila 2010. Nekaj časa je upravljal tudi mariborsko nadškofijo. Pri Slovenski škofovski konferenci je bil zadolžen za ekumenski svet ter komisijo za liturgijo; pripravljal je izdajo novega rimskega misala. Predsednik škofovske konference nadškof Stanislav Zore je ob njegovi upokojitvi med drugim dejal: »Vedno je bila njegova beseda jasna, možata in njegova stališča trdna, za kar sem mu zelo, zelo hvaležen. Želim mu pa najprej, da bi si nekoliko odpočil; da bi morda, ko bo odložil vsaj en del skrbi, njegovo zdravje postalo nekoliko boljše in da bi se še naprej razdal Cerkvi in našel še kaj časa za tista področja, ki ga v življenju posebej veselijo.«

NUNCIJ ODHAJA

Apostolskemu nunciju nadškofu Juliuszu Januszu je 21. septembra 2018 prenehala služba papeškega predstavnika v Sloveniji. Naslednje leto bo dopolnil 75 let, zato se bo upokojil in vrnil v rodno Poljsko, kjer bo naprej služil Cerkvi. Vse redne posle na apostolski nunciatu bo v času do imenovanja njegovega naslednika v Ljubljani vodil msgr. Daniele Liessi, dosedanji svetovalec na nunciatu. Nadškof Juliusz Janusz je bil od leta 1973 v diplomatski službi Svetega sedeža, zadnjih triindvajset let kot apostolski nuncij v Ruandi, Mozambiku, na Madžarskem in od leta 2011 v Sloveniji, kamor ga je poslal papež Benedikt XVI. Pri eni od zadnjih slovesnosti, ki jih je vodil, je med drugim dejal: »Doživel sem poraz mariborske nadškofije, ki se je zgodil zaradi nezdravih ambicij duhovnikov, ki so želeli biti poslovni možje. Doživel sem posledice odstopa štirih nadškofov. V zadovoljstvo mi je bilo, da sem posvetil novega ljubljanskega in mariborskega nadškofa. Doživel sem hladnost politike v zadevah, ki zadevajo katoliško Cerkev in nepravilne odločitve, ki zadevajo katoliške šole.« Kot je dodal, ga je vse to utrdilo v veri.

SLOVENSKI MUČENCI 20. STOLETJA

Kongregacija za zadeve svetnikov je potrdila, da se lahko nadaljuje postopek za beatifikacijo 26 slovenskih žrtev komunističnega nasilja. Med njimi je 13 duhovnikov, 3 bogoslovci, 1 redovnica in 9 laikov. Nosilec seznama je duhovnik, bogoslovni profesor Lambert Ehrlich. Po škofijah je število naslednje: ljubljanska nadškofija 11, novomeška škofija 9, mariborska nadškofija 3, celjska škofija 1, koprška škofija 2. Te svetniške kandidate zdaj lahko imenujemo Božji služabniki. Postulator postopka je kapucin p. Metod Benedik,

pooblaščenec pa nadškof Stanislav Zore. Za vsakega od teh kandidatov je odločilno, da je bil umorjen, ubit iz sovraštva do vere. Glede tega je treba stvari kolikor se da natančno raziskati, pojasniti ter zatem zbrano gradivo urediti in predložiti rimski kongregaciji. To ni edini postopek pričevalcev za vero prejšnjega sotletja. V drugem postopku je na seznamu 6 žrtev nacizma, od tega 2 iz mariborske nadškofije in 4 iz celjske škofije. Prvi na seznamu je duhovnik Izidor Završnik z Gomilskega, ki je v mariborskem zaporu šel v smrt namesto mlajšega fanta. Škof Lipovšek je Kongregacijo za zadeve svetnikov že prosil za nihil obstat. V teku je še zbiranje podatkov o sedmih žrtvah ustaškega režima in eni žrtvi četnikov.

STIČNA MLADIH

V soboto, 15. septembra 2018, je v cistercijanskem samostanu v Stični potekalo tradicionalno narodno srečanje katoliške mladine. Za to priložnost se je v objemu starodavne opatije zbralo šest tisoč mladih, večina slovenskih škofov in 150 duhovnikov. Na 37. festivalu Stična mladih so ob geslu »Ne boj sel« razmišljali o tem, česa jih je strah in kako to preseči. »Marija se je ob obisku angela Gabrijela pogumno začela pogovarjati z njim in spraševati tisto, kar ji ni bilo jasno ali razumljivo.« K takšnemu pogovoru z Bogom je vse mlade med sveto mašo povabil škof Franc Šuštar in dodal: »Ta središčni dogodek zgodovine pa nas uči, da se tudi mi v svojih pomembnih središčnih dogodkih pogovarjamo z Bogom: klepetamo z Bogom, ga sprašujemo, se mu potožimo, se pred njim in z njim jezimo ali pa jokamo, se upiramo; pa tudi poslušamo in

sprejememo njegovo ponudbo...« Mladim je še zaželel, naj bodo tako domači z Bogom in naj se z njim pogovarjajo vsak dan.

ZVONOVI EVROPE ZA MIR

Ob mednarodnem dnevu miru, 21. septembru, smo se v Sloveniji ob 18. uri s 15-minutnim zvonjenjem zvonov vseh cerkva spomnili stote obletnice konca prve svetovne vojne. Pobudo za to sta v sklopu Evropskega leta kulturne dediščine dala Evropski parlament in Svet ministrov EU. Kot je povedal tiskovni predstavnik Slovenske škofovske konference, dr. David Kraner, pobudniki zvonjenja želijo vse prebivalce Evrope pozvati, »da se grozote vojn ne bi več ponovile in da bi se zavedali, kako dragocena dobrina je mir.« Zvonjenje ima na slovenskem bogato tradicijo. Vabi k molitvi ali bogoslužju, opozarja pred hudo uro ter naznanja posebne dogodke od rojstva do smrti; je tudi izraz veselja, slavlja in radosti.

NARODNA GALERIJA PRAZNUJE

Letošnji september je zaznamoval slavnostni teden jubilejnega leta ob 100. obletnici Narodne galerije. Začelo se je 18. septembra 1918, ko je bilo ustanovljeno Društvo Narodna galerija. Na začetku ni bilo umetnostnega fonda, ne razstavnih prostorov. Volja in zavzetost pobudnikov je pripomogla k oblikovanju ustanove, ki je prevzela mestno umetnostno zbirko in jo, dopolnjeno s prvimi nakupi marca 1920, slovesno odprla v stanovanjskih prostorih prvega nadstropja ljubljanske Kresije. Junija 1933 je sledilo odprtje stalne razstave v prostorih Narodnega doma, ki jih je društvo pridobilo nekaj let poprej. Leta 2016 je bila po temeljiti obnovi palače Narodni dom občutno razširjena stalna postavitev umetnostne zbirke. O pomenu ustanove danes je direktorica Barbara Jaki povedala: »Mislim, da je Narodna galerija res zelo pomembna institucija. Kaže na najboljši možen način našo likovno dediščino od visokega srednjega veka pa do sredine dvajsetega stoletja.« Letošnji jubilej se odvija ob razstavi Ivane Kobilca in obsežnem katalogu, ki predstavlja to umetnico na nov in dopolnjen način. Vrhunec

praznovanja je bila slavnostna akademija, na kateri je predsednik države Borut Pahor Narodni galeriji podelil zlati red za zasluge za izjemen prispevek k oblikovanju slovenske kulturne identitete.

GIBANJE GLASNO!

V luči čedalje bolj očitnega ožanja svobode govora, kritičnega razraščanja dvojnih meril, medijskih zlorab ter pristranosti na RTV Slovenija, je v začetku septembra zaživel množično gibanje GLASNO! Njegov glavni namen je dejavna zaščita pravic gledalcev in poslušalcev ter svobode govora na nacionalni RTV. Do pobude zanj je prišlo v krogu intelektualcev s prvopodpisano Vero Mejak. Slednja je med drugim opozorila, da je resnica včasih kruta, a je vendar resnica. Nekdanji predsednik programskega sveta RTVS Mitja Štular je ob ustanovitvi povedal, da je bila neposreden povod za ustanovitev gibanja gonja zoper novinarja TV Slovenija Jožeta Možina zaradi intervjuja z Jožetom Dežmanom. V njem sta odkrito spregovorila o naši polpretekli zgodovini in revolucionarnem nasilju. Zato so se pojavile tudi zahteve po ukinitvi oddaje Pričevalci. Štular je ob predstavitvi gibanja GLASNO s posnetki in obrazložitvami varuhinje pravic gledalcev in poslušalcev na RTVS Ilinke Todorovski nazorno predstavil tri primere domnevne kršitve novinarske profesionalnosti. Ob prikazanem je bila uporaba dvojnih meril varuhinje in predlogov vodstvu hiše očitna. Štular je opozoril na februarski nastop Svetlane Slapšak v oddaji Panoptikum, v katerem je desnico obtožila sledenja stalinizmu in simpatiziranja z nacizmom, ter komentar novinarja Mateja Šurca v avgustovski radijski oddaji Labirinti sveta, ko je dejal, da bo v primeru, da levici ne bo uspelo sestaviti vlade, v Sloveniji zavladal klerofašizem. Ustavil se je tudi pri pogovoru Jožeta Možine. Ob predstavitvi priporočil, ki jih je varuhinja v prvem drugem in tretjem primeru poslala

nadrejenim, so bila dvojna merila več kot očitna. Po besedah Mitje Štularja je prav, če so pravila ostra, a naj bodo enaka za vse. Na tiskovni konferenci so še dodali, da mora RTVS prav zaradi svojega posebnega statusa v družbi, zagotavljati možnost pojavljanja različnih mnenj.

UMRL ANDREJ CAPUDER

Slovenski narod in z njim slovenski kristjani smo se poslovili od človeka, ki je pomembno zaznamoval naš kulturno - duhovni prostor v najširšem pomenu besede: to je prof. dr. Andrej Capuder, mojster besede, mislec in vernik, ki se ni obotavljal skleniti rok v molitev. Njegova zemeljska pot se je iztekla 22. avgusta 2018 v Ljubljani, kjer se je tudi začela sredi druge svetovne vojne. Po doktoratu iz francoskega nadrealizma je trideset let poučeval francosko književnost na oddelku romanistike na filozofski fakulteti. Vstopil je tudi v politiko in bil minister za kulturo v Peterletovi osamosvojitveni vladi. Zgodaj je začel pisati poezijo, nato pa se je posvetil prevajanju obsežne Dantejeve Božanske komedije in jo po desetih letih končal leta 1972. Sledili so še drugi prevodi iz romanskih književnosti: Petrarca, Camoes, Teilhard de Chardin, Ernesto Sabato, Kierkegaard in drugi. Kot je ob njegovi smrti zapisal Luka Lisjak Gabrijelčič, je Capuder pripadal generaciji slovenskih intelektualcev, ki so se zavedali prispevka krščanske dediščine v kulturno zakladnico modernega Zahoda. Vanjo so spadali številni posamezniki, med njimi tudi Marjan Rožanc ali Taras Kermauner, ki sta se krščanstvu približala šele v zrelih letih. Niso oživljali predvojnega časa, temveč črpali iz prenovljenega katolištva drugega vatikanskega koncila. Krščansko misel, ki so jo odkrivali na novo, pogosto po posredovanju francoskih in nemških avtorjev, ki so navdihnili katoliški *aggiornamento*, so hoteli opremiti za iskren dialog.

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri

Slovo veleposlanice in prihod novega veleposlanika

Dragi rojaki,

po treh letih vodenja slovenskega veleposlaništva v Canberri se ob zaključku mojega službovanja poslavljam od Avstralije in tudi od slovenske skupnosti v Avstraliji.

Želim se vam zahvaliti za vse sodelovanje, podporo ter prijateljstvo, ki ste ga v teh letih nudili meni in mojim sodelavcem na našem veleposlaništvu. Tudi z naše strani smo se trudili, da čim bolj opravljamo naše delo, v korist dvostranskim odnosom med Slovenijo in Avstralijo, ter v korist in podporo vam, slovenskim rojakom v Avstraliji.

Vedno mi je bilo v veselje in ponos, ko so avstralski sogovorniki, tudi tisti na najvišjih nivojih, poudarjali, da je slovenska skupnost v Avstraliji ugledna in spoštovana ter tako resnično predstavlja močno vez med državama.

Želim vam vse najboljše tudi v prihodnosti. Kmalu me bo nasledil novi veleposlanik Republike Slovenije v Avstraliji. Prepričana sem, da boste tudi z njim dobro sodelovali ter mu nudili podobno podporo in prijateljstvo kot meni. Z najboljšimi željami,

Helena Drnovšek Zorko, 23. avgust 2018, Canberra

Spoštovane državljanke in državljani Republike Slovenije in v Avstraliji živeči Slovenci,

sporočamo vam, da je 3. septembra 2018 nastopil delo **novi veleposlanik Republike Slovenije v Avstraliji g. Jurij Rifelj**. V Ministrstvu za zunanje zadeve zaposlen od leta 1994 in je do odhoda v Avstralijo vodil Službo za odnose z javnostmi v Ministrstvu za zunanje zadeve. V preteklosti je med drugim opravljal naloge vodje Urada RS v Palestini (2014 – 2015) ter pred tem Predstavniške pisarne pri Palestinski upravi (2011- 2014). V letih 2010 in 2011 je opravljal naloge posebnega koordinatorja za Afganistan. V letu 2009 je bil svetovalec v Ministrstvu za obrambo, od 2004 do 2008 je bil napoten v Stalno predstavništvo RS pri Zvezi NATO, kjer je opravljal naloge namestnika veleposlanika - stalnega predstavnika. Od 1997 do 2002 je služboval na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Washingtonu, kot diplomat zadolžen za politično – varnostno tematiko ter stike z ameriškimi mediji. Veleposlanik se veseli srečanja in sodelovanja s slovensko skupnostjo, ki predstavlja najpomembnejši vezni člen odnosov med Slovenijo in Avstralijo in se namerava polno angažirati v vseh oblikah povezovanja Veleposlaništva Republike Slovenije v Avstraliji s tukaj živečo slovensko skupnostjo.

Z lepimi pozdravi. **Veleposlaništvo Republike Slovenije**

Obvestilo Veleposlaništva RS prejemnikom slovenske pokojnine

Sporočamo, da v procesu izplačevanja pokojnin in izpolnjevanju obrazcev »Potrdilo o živetju« ni prišlo do nobenih sprememb. Kot do sedaj bo tudi v prihodnje treba izpolniti isti obrazec, ki je vedno na voljo na spletni strani ZPIZ-a. ZPIZ bo po novem obrazce pošiljal prejemnikom izplačil po pošti konec meseca septembra oziroma oktobra. Obrazce bo treba zavodu vrniti najkasneje do decembra istega koledarskega leta.

Naslov: ZPIZ Slovenije, Sektor za nakazovanje pokojnin

Kolodvorska 15, SI – 1518 Ljubljana, Slovenija.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840
 p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
 Marija Anžič: 0499 772 202
 Sts. CYRIL and METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 E-mail: p.david.ofm@gmail.com

NADŠKOF DENIS HART JE PRAZNOVAL Z NAMI

Tretjo nedeljo v avgustu, 19. avgusta 2018, smo pozdravili med nami **zaslužnega nadškofa dr. Denisa Harta in brate frančiškane** iz samostana St. Paschal iz Box Hilla. Nadškof Hart je 17 let vodil nadškofijo Melbourne – od leta 2001 do 1. avgusta letos - in je tudi dvakrat na povabilo p. Cirila obiskal Slovenijo (leta 2012 in leta 2017). Nadškofu so se pridružili tudi avstralski frančiškani: gvardijan samostana iz Box Hilla Fr. Joe McKay, vikar Fr. Bob Matthews, Fr. Theo Rush in Fr. Peter Cantwell, saj smo slovenski frančiškani bratsko povezani z avstralskimi že vse od leta 1951 pa vse do danes. Tudi ta slovesnost je bila del našega praznovanja zlatega jubileja blagoslovitve naše cerkve. Praznično družinsko kosilo so pripravile gospodinje iz kluba Jadran.

Po maši narodov, 26.8.2018.

OČETOVSKI DAN IN MAŠA NARODOV

Na zadnjo avgustovsko nedeljo praznujemo že nekaj let kot skupnost **OČETOVSKI DAN** teden dni pred samim praznikom. Letos smo počastili naše očete in stare očete z molitvijo v cerkvi in potem še v dvorani. Hvala učiteljici Slomškove šole Julie Kure Bogovič in seveda družini Kristine in Maria Ferra za prisrčen program hčerke Ivy in sina Owen-a *(foto desno)*.

Obdarili smo tudi nekaj izžrebanih očetov. **Na sredinski fotografiji desno** je ob patru Cirilu Mario Ferraro, pred odrom stojijo z leve na desno: Matija Cestnik, Tone Urbas, Jože Grilj, Nino Burlovič, Lojze Jerič. Ob 2. uri popoldne pa smo že bili v katedrali svetega Patrika v Melbournu za molitev rožnega venca ter ob 3. uri popoldne za **MAŠO NARODOV, ki jo je prvič obhajal novi nadškof Melbournu dr. Peter Andrew Comensoli**. Z njim smo somaševali izseljenski duhovniki.

OBISK PATRA METODA

V nedeljo, 2. septembra, je bil med nami pater Metod Ogorevc. Po smrti patra Bazilija je avgusta 1997 pater Metod prevzel vodstvo misijona v Melbournu; od leta 2001 deluje med rojaki v Lemontu pri Chicagu v Združenih državah Amerike, na ameriških Brezjah. Zadnjikrat je bil pri nas na obisku leta 2008 za slovesnost 40. obletnice cerkve ter za blagoslov kapelice Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju na griču Ta Pinu v Bacchus Marshu. Ob 10. uri dopoldne je vodil somaševanje in pridigal. Po maši pa smo bili povabljeni v dvorano, da smo se srečali in pogovorili s patrom Methodom. Zahvala tudi gospodinjam za dobrote za skupno mizo obe nedelji – za praznovanje očetovskega dne in za to nedeljo. Pater Metod je bil hvaležen za vabilo in je nam povedal, da se je zelo domače počutil med nami. Želeli bi seveda, da bi ostal med nami dalj časa, a kaj ko je sedaj sam v Lemontu.

Patri Ciril, Metod, David v Kew, 4.9.2018.

Obiski in slovesnosti so del našega praznovanja 50. obletnice blagoslovitve naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Kew ter 10. obletnice blagoslovitve kapelice v Ta Pinu. Skozi vse leto imamo tako različne praznične dogodke in obiske, da ni vse strjeno le na mesec oktober. Bo pa res sam vrhunec praznovanja v dneh od četrтка do nedelje, od 18. do 21. oktobra 2018, ko bosta med nami v Melbournu ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM in provincialni minister pater Marjan Čuden OFM.

V lepem pomladanskem dnevu je urejeval okolico kapelice v Ta Pinu skrbnik Franc Fekonja. Tisti dan so tja poromali p. Metod Ogorevc, p. David Šrumpf in Marija Anžič.

Vsako tretjo nedeljo v mesecu imamo po sveti maši v dvorani misijona v Kew družinsko kosilo, za katerega poskrbijo poleg članic in sodelavcev Društva svete Eme še naslednje skupine: v juliju in septembru 2018 skupina pod vodstvom Majde Brožič *(foto levo)*.

V juniju 2018 pa je pripravila kosilo skupina Slovenskega društva St. Albans pod vodstvom predsednika Slavka Blatnika *(nekaj članov skupine je na fotografijah na strani 22)*.

V avgustu 2018 so družinsko kosilo pripravile gospodinje s Slovenskega društva Jadran *(foto levo)*.

V vseh ostalih mesecih poskrbijo za kosilo članice Društva svete Eme s sodelavci, ki vsem skupinam redno pomagajo pri strežbi.

PASTORALNI SVET je v ponedeljek, 20. avgusta 2018, dokaj podrobno oblikoval vsebino in praznovanje zlatega jubileja. Sprejeli smo tudi predlog, da kupimo defibrilator in ga namestimo v cerkvi. Simon Grilj, podpredsednik Pastoralnega sveta, nam je že dan potem podaril defibrilator za našo cerkev, ki ga je Alex Bratina namestil v cerkvi na levi strani, v bližini, kjer prižigamo votivne svečke. Naprosili smo Anico Markič in Angelco Veedetz, da bosta ob nedeljah in praznikih v Kew odgovorni za nudenje prve nujne medicinske pomoči, v kolikor bo to potrebno, kar sta z veseljem sprejeli. Višja klinična medicinska svetovalka magistra Barbara Brožič ju je strokovno uvedla v to delo. Vsi se pa dobro držimo, da ne bo treba uporabljati te naprave! Je pa odlično, da jo imamo.

Alexander Slavec, član PS, je predlagal, grafično oblikoval in se dogovoril z upravo pošte Australia Post za izdajo spominskih znamk ob 50-letnici blagoslovitve cerkve. Prav tako je oblikoval nove kuverte in skupaj z znamkami vse to podaril cerkvi. V začetku oktobra bomo razposlali pismo in na kuverti bo naša znamka. Alexander je sprejel tudi zadolžitev za pripravo spominskega obeležja, ki ga bomo namestili na zunanjo steno cerkve na vrhu stopnic. Na seji smo govorili tudi o ureditvi vrta in okolice. Takoj so se možakarji ob vodstvu Alexa Bratine lotili dela na vrtu. Ob cerkvi so novi lonci z na novo nasajenimi cvetlicami in tudi ves vrt je doživel pomladno urejenost, za kar sta ob poleg Alexove ekipe še posebej zaslužna Marija Anžič in pater David. Peter Belec pa je mojstrsko obložil s kamenjem cvetlične gredice.

ŠE OPRAVLJENA DELA

Peter in Martin Bole ter Štefan Cek so uredili stopnice pred (pod) odrom v dvorani; Peter in Martin pa tudi popravila leseno ograjo ob domu matere Romane

ter še več vzdrževalnih del v Baragovem domu. Franjo Kravos in Štefan Cek sta na novo prepleskala notranjost naše kapelice v Ta Pinu, za katero z vso ljubeznijo skrbijo Franc in Rezika Fekonja, Jože in Angelca Veedetz ter Jože Krajnc.

Imenujmo še dobre ljudi, ki je skrbijo za redno čiščenje cerkve: Mimica Iskra, Marica Surina, Branka Iskra in Anica Poklar; Vida in Franjo Kravos ter Lora Vičič; skupini Janeza in Marije Rotar sta se pridružila Lojze in Anica Markič; po drugi nedelji v mesecu pa so sprejele čiščenje cerkve Ana Horvat, Marija Kerec in Teresa Sycamore. Okna cerkve in dvorane so v septembru očistili Anica in Lojze Markič, Ana Horvat in Teresa Sycamore. Pomladno čiščenje v dvoranski kuhinji pa so opravile Olga Bogovič, Hilda Vidovič in Ana Horvat, profesionalni čistilec pa je opral preprogo v dvorani. Vsem prostovoljkam in prostovoljcem, ki na različne načine sodelujete, iskrena hvala! Bog povrni vsem sodelavcem in dobrotnikom!

SLOMŠKOVO NEDELJO smo obhajali 23. septembra. God blaženega Antona Martina Slomška obhajamo 24. septembra, na dan njegove smrti – to je njegovega rojstva za nebesa (+24.9.1862 v Mariboru). Med sveto mašo ob 10. uri dopoldne so pevci prepevali Slomškove pesmi. Letos je minilo 19 let, kar je sveti papež Janez Pavel II. 19. septembra 1999 v Mariboru razglasil Antona Martina Slomška za prvega slovenskega blaženega. Radi mu priporočajmo naše družine in naš rod, da bi ostali zvesti Bogu, Cerkvi in domovini.

CANKARJEVO LETO

Slovenska igralska skupina Melbourne je pripravila predstavo, posvečeno največjemu slovenskemu pisatelju Ivanu Cankarju ob stoti obletnici njegove smrti. V dvorani našega misijona so nastopili v nedeljo, 30. septembra, po sveti maši. Več bomo lahko poročali prihodnjič, saj so bile te Misli takrat že v tiskarni.

PRAZNOVANJE ZLATEGA JUBILEJA – 50 LET OD BLAGOSLOVA NAŠE CERKVE
Praznovali bomo skupaj z ljubljanskim nadškofom msgr. Stanislavom Zoretom OFM in provincialnim ministrom p. Marjanom Čudnom OFM.

V četrtek, 18. oktobra 2018, bo ob 7. uri zvečer sveta maša v naši cerkvi v Kew in po maši slavnostna seja Pastoralnega sveta.

V petek, 19. oktobra, bo romanje v Ta Pinu. Avtobus bo odpeljal izpred cerkve v Kew ob 9. uri dopoldne. Ob 10.15 se bomo zbrali pred našo kapelico k molitvi ter ob 11. uri darovali sveto mašo v cerkvi. Po maši bo kosilo v restavraciji v Bacchus Marshu. Avtobus je že poln in tudi sto gostov, kolikor jih lahko sprejme restavracija, je že prijavljenih.

V soboto, 20. oktobra, bo ob 8.30 zjutraj sveta maša za delavno ekipo Društva sv. Eme, ki bo v nedeljo pripravila slavnostno kosilo v dvorani. Za kosilo je naša gosta in pastoralno ekipo ta dan povabil na svoj dom nadškof Denis Hart.

V nedeljo, 21. oktobra, bo ob 10. uri dopoldne slovesna nadškofova maša v naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda s somaševanjem patra provinciala ter domačih patrov. Med mašo bodo peli pevci našega mešanega pevskega zbora ter moški zbor Planika, ki bo zapel nekaj pesmi tudi pred slovesnim družinskim kosilom v dvorani.

Zadnjo nedeljo v oktobru, 28. oktobra, bo ob 10. uri dopoldne sveta maša v Kew, ob 2.30 popoldne pa bo sv. maša v dvorani slovenskega društva Planica v Springvale za pokojne člane in prijatelje društva. Ob 4.30 popoldne bodo molitve za pokojne na pokopališču Springvale. To nedeljo bodo ob 10. uri dopoldne slovesno praznovali 35. obletnico cerkve Svete Družine v Adelaidi.

Zvečer se bosta naša gosta nadškof in provincial ter p. David in Marija vrnila v Melbourne. V ponedeljek, 29. oktobra, se bomo poslovili od g. nadškofa in patra provinciala. Ob 19.25 imata iz Melbourne polet Singapore Airlines SQ 208.

SVETI KRST: CHARLOTE MICHELLE TJAHJADI, rojena 31.05.2018, Fitzroy VIC. Mati Bernadette Michelle Tjahjadi roj. Brne, oče Harry Tjahjadi. Botri sta Maria Rasen in Anne Jaksetič. Sv. Ciril in Metod, Kew, 9.9.2018. Čestitke družini, botrom ter starim staršem! **(Foto levo).**

OKTOBER

MESEC ROŽNEGA VENCA

Prva nedelja v mesecu, 7. oktobra, bo Franciškova in rožnovenska nedelja. Rožni venec bomo molili v naši cerkvi vsako nedeljo 20 minut pred sveto mašo.

V nedeljo, 7. oktobra, bomo

imeli **PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV.** Ob petkih pa je ob 10. uri dopoldne seveda vedno redno srečanje molitvene skupine in po maši tudi molitev rožnega venca.

PASTORALNA OSKRBA ČEZ CESTO

Vodstvo doma Uniting AgeWell nasproti naše cerkve v Kew je že marca letos zaprosilo p. Cirila, da postane član njihove pastoralne ekipe. Vsak petek sedaj pater Ciril poskrbi, da katoliški prebivalci tega starostnega doma prejmejo sv. obhajilo, vsak prvi petek v mesecu pa mašuje zanje v sedaj na novo urejeni kapeli 'Garoopna', kar v aborigenskem jeziku pomeni 'Dom Duha'. V tem lepem domu je vedno tudi kakšen slovenski rojak ali rojakinja.

VSI SVETI, četrtek, 1. novembra: Ob 10. uri dopoldne praznična sveta maša v Kew ter ob 11.30 dopoldne molitve na pokopališču v Kew.

Spomin vseh vernih rajnih, prvi petek v novembru, 2. novembra: Ob 10. uri dopoldne molitev veselega dela rožnega venca, sledi sveta maša, nato žalostni del rožnega venca, druga sveta maša in po maši izpostavitve Najsvetejšega, častitljivi del rožnega venca ter litanije Srca Jezusovega z blagoslovom.

Zahvalna nedelja, 4. novembra: Ob 10. uri sveta maša v Kew; ob 12.00 (opoldne) molitve za pokojne v mavzoleju pokopališča Keilor; ob 5. uri popoldne molitve na Slovenskem društvu Melbourne v Elthamu za pokojne člane in prijatelje.

SVETE MAŠE DRUGO NEDELJO V NOVEMBRU 2018

Nedelja, 11. novembra: V KEW bo sveta maša ob 9. uri dopoldne, v GEELONGU ob 11.30 dopoldne v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar ter v ST ALBANSU ob 5.00 popoldne v dvorani Slovenskega društva St Albans. Na obeh krajih bodo pred njihovo kapelico še molitve za pokojne.

SKLEP CERKVENEGA LETA

Zadnja nedelja v novembru, 25. novembra 2018, je praznik Kristusa Kralja vesoljstva, sklep cerkvenega leta. V Kew bo sveta maša ob 10. uri dopoldne, **v WODONGI pa v cerkvi St Augustine's, 55 High Street: ob 6. uri zvečer najprej molitev rožnega venca za pokojne ter nato sv. maša.**

NOVO CERKVENO LETO se začne s prvo adventno nedeljo. Letos bo to že drugi dan decembra. Ta nedeljo bo tudi **sklep šolskega leta Slomškove šole in obisk Miklavža.** Starše in otroke vabimo najprej k sveti maši, potem pa v dvorano, kjer bodo pričakali Miklavža.

NOVI NADŠKOF PETER PRVIČ PRI NAS

Nadškof dr. Peter Andrew Comensoli je od 1. avgusta letos novi nadškof Melbournu. V torek, 4. decembra 2018, bo prvič maševal v naši cerkvi v Kew ob 11. uri dopoldne skupaj z izseljenskimi duhovniki, ki delujemo v Melbournu med 28 različnimi narodnimi občestvi. Po sveti maši bo p. Ciril kot škofov vikar za izseljence in begunce v nadškofiji Melbourne predsedoval letošnji zadnji seji, ki bo tudi prvo uradno srečanje skupine »Migrant Chaplains Zone« z nadškofom, nato pa bomo seveda vsem gostoljubno postregli s kosilom. Vabimo vas, da se udeležite svete maše ob 11. uri, če Vam je le mogoče.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli na sam praznik Brezmadežne, 8. decembra. Ob 10.30 dopoldne bo sveta maša v cerkvi.

ODŠLI SO

Alexander Braletitch nam je sporočil, da je umrla njegova žena **BERNICE MARY CECILIA CLARE BRALETITCH** roj. **DOHERTY.** Alexandru in družini naše iskreno sožalje. Žalosten zaradi smrti moje žene Bernice, ki je umrla v sredo, 6. junija 2018, na intenzivnem oddelku bolnišnice Box Hill Hospital v

Melbournu po zelo dolgi bolezni. Zanj smo skrbeli doma skoraj 19 let. Moja mati, moja sestra in jaz smo hodili v cerkev sv. Cirila in Metoda v Kew, vendar po Bernicevi bolezni ni bilo to več mogoče. Moja mati Jožefa (rojena Batagelj) je umrla leta 1992 in pater Bazilij Valentin je daroval zanjo sveto mašo. Moja mati se je rodila v vasi Kamnje pri Novi Gorici leta 1902. Moja sestra in jaz sva oba rojena v Egiptu v Kairu, od koder smo se morali odseliti leta 1958 v Avstralijo. Rad bi, če bi o smrti moje žene objavili v Mislih, saj smo nanje naročeni že vrsto let. Bernice je bila rojena v mestu Echuca v Viktoriji 1. aprila 1934 in je bila tretji od štirih otrok. Bernice se je leta 1971 poročila z Aleksandrom Braletičem. Bernice in Alexander imava hčerko Natasho, ki se je poročila s Petrom Simsom in imata tri otroke. Dan pred smrtjo je Bernice prejela sveto maziljenje. Pogrebno sveto mašo zanjo je daroval frančiškanski pater Joseph McKay v sredo, 20. junija 2018, v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija v Box Hillu. Pokopana je na pokopališču Springvale. Vsem se zahvaljujemo za prijazne misli in molitve.

***Lep pozdrav in Bog blagoslovi,
Alexander in družina.***

STANKO VRBNJAK je umrl 23. julija 2018 v domu za ostarele Mercy Place v East Melbourne, kjer je živel nekaj zadnjih let svojega življenja in kjer ga je p. Ciril večkrat obiskal. Stanko je bil rojen 07.11.1931 v Ljutomeru, Prlekija. V družini je bilo pet otrok – dve dekleti, trije fantje, eden je umrl ob rojstvu. S potnim listom je Stanko odšel v Avstrijo. Iz Salzburga je potoval na vlaku za Genovo in od tam na ladji Sydney v Avstralijo, kamor je prispel marca 1960 v Freemantle in od tam v Melbourne. V kampu v Bonegilli je bil tri mesece, nato je dobil delo v Melbournu – popravilo tramvajskih prog; nato je delal v tovarni avtomobilov Holden in pozneje v gradbeništvu kot carpenter, tesar. V kapeli doma, kjer je živel, je bil vsak četrtek pri sveti maši, ob nedeljah pa se je peljal s svojim skuterjem v katedralo St. Patrick k nadškofovi maši ob 11. dopoldne. State Trustees so prevzeli odgovornost zanj, in njegov pogreb je bil kar nekaj časa neznanka. V katedrali sv. Patrika so se ga spomnili dve nedelji pri sveti maši, še posebej v nedeljo, 23. septembra. Njegovo telo je bilo kremirano.

Tik pred oddajo Misli, julij – avgust 2018 v tiskarno, smo lahko še na strani 58 objavili o **smrti Štefana Srnega in Drage Felicissimo rojene Mršnik.**

Oba je v soboto, 4. avgusta 2018, obiskal pater Ciril in oba sta pri polni zavesti prejela zakrament maziljenja. Štefan je tedaj naročil prav posebne pozdrave za rojake in prosil patra Cirila, da to tudi zapiše. Sedaj je to zapisano, povedano pa je bilo v cerkvi že naslednji dan, v nedeljo, 5. avgusta, in seveda na dan pogreba.

ŠTEFAN SRNEC je umrl v ponedeljek, 6. avgusta 2018, v bolnišnici Caulfield Hospital v melbournskem okraju Caulfield. Rojen je bil 20. avgusta 1929 v kraju Gibina pri Ljutomeru. Bil je drugi sin Štefana in Marije Srnc v družini devetih otrok.

Kot otrok je pomagal očetu v mlinu. Že pred drugo svetovno vojno je občutil krivice takratnega sistema, ki je ukazoval delo na posebnih državnih posestvih, z malo plačila in strogim režimom. Druga svetovna vojna je zahtevala veliko žrtev. Videl je mnogo trpljenja, krivic in nedolžne smrti. Očetu je povedal, da bo odšel v tujino. Leta 1956 je z njegovim dovoljenjem skupaj s sestrama Tereziko in Anico prestopil mejo in znašli so se v taborišču v Avstriji, kjer so ostali tri mesece. Iz taborišča so bili premeščeni v Salzburg in naprej v Genovo, kjer so se vkrcali na ladjo Aurelia. Očetu je obljubil, da bo skrbel za obe sestri, dokler si ne bosta služili svojega kruha. Pot na ladji Aurelia je trajala več kot mesec dni. V Avstraliji so bili ločeni: sestri sta šli v Sydney kot služkinji, Štefan pa je bil nameščen v taborišču Greta, oddaljen 60 km od mesta Newcastle. Vedno je dodal, da v taborišču Greta niso bili lačni. Delal je tudi v tovarni in žagal les. Kmalu zatem je začel z zidarskim delom. Sestri Terezika in Anica sta dobili službo v Melbournu v domovih za ostarele. Tudi Štefan se jima je pridružil v Melbournu. Skupno so zbrali denar in kupili hišico v Fitzroyu. Kmalu po prihodu v Melbourne se je skupno s sestrama vključil v slovensko kulturno življenje

pri Slovenskem društvu Melbourne. Anica in Terezika sta vedno obogatili svete maše, razne shode in romanja v gorenjskih narodnih nošah, kjer so ju Avstralci in drugi spraševali, kateri narod predstavljata. Vedno je bil ponosen odgovor: »Slovenki sva!« Leta 1959 je pater Bazilij načrtoval v slovenskem misijonu v Kew Slomškovo šolo, kjer je Anica leta 1960 začela s poučevanjem in Štefan ji je obljubil pomoč in podporo; navduševal je starše in otroke in jih tudi vozil v šolo v Kew. Leta 1960 je p. Bazilij začel s pripravami za grobove Slovencev na pokopališču Keilor in Štefan je takoj pristopil k delu. Leta 1963 je postavil prvi kamen za lursko votlino ob Baragovem domu s pomočjo drugih Slovencev, tudi svaka Rudija. Anica je leta 1965 diplomirala in Terezika si je ustvarila svojo družinico. Štefanova obljuba očetu je bila tako izpolnjena – obe sta bili preskrbljeni.

Leta 1966 sta Štefan in vdova Lucija postala mož in žena in štirje otroci, Lili, Eda, Igor in Branko so dobili novega očeta. Štefan je sprejel dolžnost skrbnega očeta otrokom, ki so tako mladi izgubili očeta. Zgradil je varen in lep dom za družinico. Potem se je rodil še sin Štefan. Vsa družina je redno hodila v slovenski misijon in otroci v šolo, kjer so poleg učenja jezika nastopali na raznih prireditvah. Bil jim je pravi, dobri oče. Štefan in Lucija sta bila ponosna na vse otroke in vsi ju spoštujejo. Štefan je bil dedek trinajstim vnukom in enemu pravnuku. Vedno je bil ponosen Slovenec in deloval v slovenski skupnosti: pri Slovenskem društvu Melbourne, potem se je z vsem srcem priključili Slovenskemu društvu Planica v Springvale, bil je spoštovan, delaven in navdušen član odbora; delaven pri Svetu slovenskih organizacij Viktorije, pomagal pri pripravah kulturnih nastopov, številnih razstavah in slovenskih festivalih. Štefan je prejel mnoga priznanja za dolgoletno, navdušeno in skrbno kulturno delo in spoštovanje vsega prizadevanja za promocijo slovenskega jezika in kulture. Rožni venec smo molili in darovali pogrebno mašo zanj v naši cerkvi v Kew v torek, 14. avgusta, dan pred največjim Marijinim praznikom. Telo pokojnega Štefana je bilo kremirano. Sožalje ženi Luciji, otrokom Lily, Eddi, Igorju, Branku in Štefanu mlajšemu z družinami, sestri Tereziki Simunkovič z družino v Melbourne, bratu Tonetu v Kanadi ter sestram Ilonki, Bernardi in Marti v Sloveniji ter družinam.

DRAGA FELICISSIMO rojena MRŠNIK je umrla v ponedeljek, 6. avgusta 2018, v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojena je bila 20. novembra 1935 v vasi Smrje pri Ilirski Bistrici. Poročena je bila z Italijanom Gildom, zato se je v glavnem družila z italijanskimi ljudmi. Toda domači so v soboto pred njeno smrtjo poklicali patra Cirila, ki se je takrat ravno poslovil v bolnišnici od Štefana Srneca, in se takoj napotil v naš bližnji hospic v Kew. Veliko sva se pogovarjala in nato sem srečal še vso njeno družino, ki jo je prišla obiskat. Pogrebna maša je bila v cerkvi Our Lady Help of Christians v East Brunswicku 13. avgusta 2018. Pokopana je na pokopališču Melbourne General Cemetery. Sožalje možu Gildu, otrokom Margaret, Riti in Johnu z družinami, sestri Radi Grahor z družino in družini pokojnega brata Tonija v vasi Smrje.

ANTON TOMŠIČ je umrl v četrtek, 16. avgusta 2018, v Wantirna Pallative Care, kjer je bil le eno noč. Rojen je bil 14. aprila 1931 v vasi Koritnice pri Knežaku blizu Ilirske Bistrice. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v četrtek, 23. avgusta 2018. Pokopan je na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Ivanki, hčerkama Magdi in Emmi z družinama, sestri Emi v Franciji, sestri Slavi ter bratu Ivanu v Sloveniji z družinami.

FRANCIS (FRANK) FAVIER je umrl v bolnišnici v Brightu v soboto, 25. avgusta 2018, star 92 let. Rojen je bil 16. avgusta 1926 v Melbourne. Pogrebno mašo je daroval njegov nečak Fr. Joseph O'Shea, župnik v Mansfieldu, v petek, 31. avgusta, v cerkvi Our Lady of the Snows v Brightu. Pokopan je v grobu poleg hčerke Noele. Sožalje ženi Romani Favier - Zorzut, hčerki Marisi in ostalim sorodnikom.

IVAN JOHN HAJEK je umrl v nedeljo, 9. septembra 2018, na svojem domu v Avondale Heights. Rojen je bil 20. marca 1930 v kraju Bosanski Novi v hrvaški družini. Pogrebna maša je bila v ponedeljek, 17. septembra 2018, v cerkvi St Martin de Porres v Avondale Heights. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Milici rojeni Ciglar, doma iz Veržeja pri Ljutomeru, sinu Johnu in hčerki Leanne, vnukinji Ruby in vnuku Johnu ter sestri Dragici Pavičić z družino v Melbourne. Prvič sem doživel, da oba otroka in vnuka govorita odlično slovensko in hrvaško. Ata jima je dejal: »Z mano boste govorili hrvaško, z mamó pa

slovensko.« Tako smo tudi med pogrebno mašo, ki je bila v glavnem v angleščini, pa vendar slišali tudi hrvaško in slovensko besedo.

SONJA KORČE rojena SMRDEL je umrla 28. julija 2018 v Melbourneu. Rojena je bila 3. maja 1934 v vasi Selce pri Pivki.

Hvala Albinu Barbiš za sporočilo.

IRENA TRATNJEK rojena SIMON je umrla 30. julija 2018 v domu v Yarrowongi. Rojena je bila v madžarski družini 23. junija 1940 v vasi Pince-Marof (madžarsko Pincemajor); to je vas v občini Lendava, najbolj vzhodno naselje v Sloveniji. V družini je bilo osem otrok, Irena je bila drugorojenka. Imela je štiri sestre in tri brate. Najstarejša sestra Marija živi v Kanadi, Margita v Avstriji, Suzan v Lendavskih Goricah, najmlajša Trezika je pokojna. Najstarejši brat Jožef živi z družino v Dolnji Lendavi, brat Sani pa živi v vasi Pince na svoji kmetiji. Najmlajši brat Franc je tudi že pokojni. Irena je bila 58 let poročena s Francem Tratnjekom in v zakonu sta se jima rodila hčerka in trije sinovi. Bila je dobrega srca, a bolezen jo je mučila 28 let. Irena in Franc sta se rada pripeljala k slovenski maši v Wodongo. Pogrebna maša je bila 3. avgusta 2018 v katoliški cerkvi v Yarrowongi. Telo Irene je bilo kremirano in pepel položen v grob na pokopališču Rose Garden v Yarrowongi. Sožalje možu Francu in družini.

Gospod naj vsem dragim rajnim nakloni srečo blažene večnosti; žalujočim in vsem nam, ki še romamo, pa naj opogumi našo vero, upanje in ljubezen! **pater Ciril**

ZAHVALA

Nimam pravih besed v zahvalo vsem, ki so mi izrekli tolažilne besede ob izgubi **moža ŠTEFANA SRNECA**. Posebno se zahvaljujem patru Cirilu Božiču OFM OAM EV in misijonarki Mariji Anžič. Srčna hvala gospe Dragi Gelt OAM in Edi, ki sta vodili in pripravili vse glavne dokumente. Hvala mojim otrokom, ki so izrazili svoje spomine ter se tako zahvalili svojemu krušnemu očetu, ki jih je vodil do njihovega kruha. Prisrčna hvala vsem, ki so spremili Štefana na zadnji poti in mi izrekli sožalje v tem hudo bolečem času.

Hvaležna žalujoča Lucija z družino.

Besede slovesa, ki jih je Lucija Srnec ob koncu pogrebne maše namenila svojemu pokojnemu možu Štefanu:

Dragi Štefan! Danes se ti tukaj pred Bogom zadnjikrat zahvalim za tvojo ljubezen in skrb, ki si jo daroval nam vsem, nas sprejel in nam pripravil varno in toplo streho. Vzgojil si moje otroke v pridne in skrbne ljudi, za kar smo ti vsi hvaležni. Bil si skrben oče. Hvala ti! Dotrpel si svoje zemeljsko življenje, zato mirno počivaj, dokler se zopet snideva. Zbogom!

Zlata obletnica naše cerkve v Kew

Pridne roke naših tedaj mladih fantov so z vsako opeko naše cerkve vzdali tudi del zgodovine našega izseljeniškega življenja. Tega je delil z nami tudi PATER BAZILIJ s svojimi sodelavci.

Morda se takrat še niso zavedali, da gradijo kotiček domačnosti in prijateljstva, ki nas še danes vabi in povezuje. Kot čebelice v panju se sliši veselo brbljanje ob naših srečanjih pod to vabljivo streho, še posebej vsako tretjo nedeljo v mesecu, ko se po sveti maši srečamo v dvorani pod cerkvijo ob bogato obloženih mizah. V družbi prijateljev in znancev se tudi naša čustvena notranjost nahrani in obogati.

Iskrena zahvala vsem dobrim in požrtvovalnim ljudem, ki nesebično darujete svoj čas in svojo skrb ter tako nadaljujete zgodovino našega naroda v tej dobri deželi. V to zahvalo je seveda vključeno tudi delo z revijo MISLI, ki nas bogati z dogajanjem v slovenski družini v Avstraliji.

Helena Leber

Tanya Markič, hčerka graditelja cerkve v Kew, Lojzeta in Anice Markič, je bila prva krščena v novi cerkvi. Čestitke ob srečanju z Abrahamom.

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: darko.znidarsic@parracatholic.org

ŽIVETI BOŽJO VOLJO PRILIČNO ALI NEPRILIČNO

»In kakor je sveta Družina postala sveta preko tega, da je živela Božjo voljo, da je vsak izmed njih ostajal zvest svoji prvotni privolitvi, tako bodo tudi naše družine postajale svete, dragi bratje in sestre, če bomo tudi mi ostajali zvesti svojim prvotnim obljubam. Može tisti obljubi, ko ste rekli: »Sprejemem te za svojo ženo in obljubim, da ti bom ostal zvest v sreči in nesreči, bolezni in zdravju, da te bom ljubil in spoštoval,« - in enako obljubo ste dale tudi žene: »Tebe sprejemem za svojega moža in obljubim, da ti bom ostala zvesta v sreči in nesreči,« - ne do prve težave, ne do prve preizkušnje, ne do prve misli in prve skušnjave, »zakaj pa bi se še trudil,« ampak »vse dni svojega življenja,« in če bomo tako, na takšen način živeli Božjo voljo, potem bodo tudi naše družine postajale svete v senci in ob zgledu svete Družine. In kakor je vse, kar živi iz Boga, čudovito rodovitno, tako bodo tudi naše družine rodovitne, pa ne samo družine, v katerih živite, ampak tudi ta družina, v kateri se zbirate kot župnijsko občestvo tukaj. Tudi ta družina bo po Božje rodovitna, rodovitna za vsakega izmed vas in rodovitna še naprej, po duhovnih poklicih, ki bodo izhajali iz vas, iz vaše pripravljenosti in iz pripravljenosti Vaših otrok, da izpolnijo Božjo voljo. In Gospod, vsemogočni Bog, ki je blagoslavljal to občestvo skozi 80 let njegovega obstoja, naj tudi vnaprej rosi svoj blagoslov in naj dobrotljivo varuje ljudi, ki verujejo,

upajo in ljubijo v tej župniji Boga in drug drugega. Amen.« *(Nadškof msgr. Stanislav Zore OFM, homilija pri sv. maši ob 80-letnici župnije Ljubljana – Moste, 2017).*

Ko se tudi mi duhovno pripravljamo na nov dan, ki ga je naredil Gospod, ko se bomo z našim nadškofofom **p. Stanetom Zoretom in provincialom p. Marjanom Čudnom s slovesno sv. mašo zahvalili Bogu za 45 let našega slovenskega Božjega svetišča v našem sončnem velemestu – v nedeljo, 14. oktobra**, dva tedna prej pa bomo praznovali naše žegnanje in zakonske jubileje – 30. septembra, naj bo sklep nadškofove homilije, ki smo jo brali in premišljevali letos v naših Mislih, spodbuda za nas vse, da bi živeli v zvestobi Božji volji in v zvestobi med seboj. Ne samo zakonci. Tudi drugi rojaki pod zvonom sv. Rafaela in v ostalih občestvih. »Življenje je eno samo, odgovornost je zato zelo velika!« je izpostavil soboški škof dr. Peter Štumpf v svoji homiliji v Turnišču na veliki šmaren. Z našimi letošnjimi birmanci, starši, botri – in z Vami, dragi farani, smo spet prosili Svetega Duha, in vsi ga moramo znova klicati: »Daj moči, kreposti prave, da premagamo skušnjave!« Že samo za to, da premagamo našo večkratno skušnjavo: »Zakaj bi se še trudil...?« Truditi se moramo naprej, da bomo res živo občestvo, da ne bomo obtičali vedno v tisti naši skušnjavi in se celo obrnili stran. Kdor bi tako mislil in tako ravnal in bi se oddaljil od občestva, ne samo, da prikrajša naše občestvo in

prikrajša sebe, pač pa se bo prej ali slej ujel v past, iz katere se bo izvlekel še težje. Marsikateri rojaki, ki so že v jeseni življenja, me sprašujejo, kaj bo z našo cerkvijo, našo dvorano, misijonom v prihodnje. Odgovori so na dlani. Najprej ta, da nas vodi Bog skozi vsa ta leta in še naprej. Potem smo na vrsti mi – pravzaprav smo na potezi – »on line« - v naši navezi z Bogom in med seboj. Tretji odgovor pa dobro poznamo: »Kakor si boš postlal, tako boš spal.« Ko smo se hvaležni poklonili spominu pokojnega očaka p. Valerijana, je sedaj naša velika zaveza – dolžnost, da nadaljujemo kot živo občestvo, da radi prihajamo skupaj, se družimo med seboj, saj Slovencem, ki pridejo iz domovine, močno sporočamo, kako pomembne so žive vezi, tudi v življenju župnijskega občestva, ko se radi družimo. V duhu pisatelja Ivana Cankarja, ki je umrl pred 100 leti in je zapisal, da je Ljubljana srce Slovenije, Trst pa njena pljuča, je dr. Dejan Valentinčič, ki nas je obiskal lansko leto, v predavanju na romanju treh Slovenij na Sv. Višarjah 5. avgusta letos izpeljal: »Slovenija je srce slovenstva, zamejstvo in zdomstvo pa njena pljuča!«

MED NAMI JE (BILO)...

Naš zimski čas je bolj čas zatišja, vendar ni samo to. Lepo je, ko se srečamo, največ ob nedeljah, in tudi druge dni. Lepo so uspeli dogodki, obe sv. maši za + patra Valerijana in srečanja potem v naši dvorani, ko so se tudi iz drugih daljnjih krajev pridružili rojaki, iz Canberre julija tudi veleposlanica gospa Helena Drnovšek-Zorko, ki je avgusta potem končala svoje delo kot veleposlanica v Avstraliji. Spomin na patra Valerijana živi in bo živel, poleg naših številnih spominov nanj in raznih slik načrtujemo **postavitev spominske plošče pred vhodom v dvorano**, ki jo bomo zdaj poimenovali FATHER VALERIJAN JENKO MEMORIAL HALL. Ploščo bomo odkrili in jo bo blagoslovil nadškof p. Stane v nedeljo, 14. oktobra 2018. Kasneje pa bi

V dvorani St. Mary's Star of the Sea College v Wollongongu.

Barica Brodnik na slovesnosti v Wollongongu.

Štefan Šernek je v septembru obnovil oltar v naši cerkvi. Bog mu povrni!

postavili doprski kip prav tako v dvorani in na našem slovenskem pokopališču v Rookwoodu spominsko znamenje, ki ju bomo blagoslovili kasneje.

V juliju sem se udeležil tridnevne duhovniške konference v Campbelltownu. Novi škof v Wollongongu msgr. Brian Mascord in upokojeni škof msgr. Peter Ingham prav tako sporočata pozdrave in sožalje ob smrti p. Valerijana. Pri sv. maši v cerkvi sv. Janeza Evangelista, ki jo je vodil novi škof Brian, smo se spomnili vseh živih in pokojnih in pri večerji v Katoliškem klubu nazdravili jubilentom in novo imenovanim župnikom v škofiji.

Father Graham Schmitzer, župnik v Unanderri, kamor spada tudi naša slovenska cerkev v Figtreeju, je postal papeški kaplan - monsignor. Lepo je uspelo tudi praznovanje zavetnika sosednje melkitske župnije sv. Elija.

Slovesno sv. mašo na predvečer, v četrtek, 19.7., pri našem sv. Rafaelu je vodil njihov škof msgr. Robert Rabbat, somaševali smo vsi trije duhovniki - oba melkitska duhovnika p. Joshua in p. Melhem ter p. Darko, sodeloval je diakon Georges. Zbralo se nas je kakih 200, po sv. maši smo se zbrali v dvorani h klepetu in prigrizku. Sv. mašo so obhajali tudi v petek zvečer, 20.7., vendar je bilo ljudi takrat zelo malo.

Avgusta sem bil povabljen na letno ekumensko srečanje »ONE IN CHRIST«, ki je bilo v Greenacru, program je povezoval melkitski subdiakon Mark

Scotto. Triurno večerno srečanje pevskih zborov krščanskih Cerkev in pričevalcev je bilo prijetno, cerkev sv. Janeza – St. John the Beloved, je bila polna. Glavni gostje so bili pevci zbora Good News Team iz Egipta, ki je bil ustanovljen leta 2015, gostovali so tudi v drugih državah na tovrstnih srečanjih.

Zadnji četrtek v avgustu nas je **obiskal pater METOD OGOREVC**, ki je prišel iz Amerike na kratek obisk *(foto levo)*. Že naslednji dan po prihodu v Melbourne je spet poletel, tokrat v Sydney in zvečer nazaj. »Jet-leg sem pustil kar doma, saj ne bom jaz vozil letala,« je duhovito dejal. Po sv. maši ob 10.30, ki jo je vodil in nas nagovoril, smo se srečali v dvorani in se pokrepčali z domačimi dobrotami. Popoldne sva obiskala Parramatto, si ogledala katedralo, ki so jo v času njegovega službovanja še obnavljali po požaru, panoramsko vožnjo pa sva sklenila v Merrylandsu, »da vidim, kam sva s p. Valerijanom hodila jest.« Kljub kratki dobi med nami, ker je moral po smrti p. Bazilija leta 1997 prevzeti slovenski misijon v Melbournu, ohranja lepe spomine na p. Valerijana in na vse nas.

OČETOVSKI DAN smo praznovali preprosto, z voščilom in blagoslovom naših očetov po homiliji pri nedeljski sveti maši. Doma v Sloveniji začenjajo šolsko in veroučno leto,

Pater Darko na ekumenskem srečanju One in Christ v melkitski cerkvi sv. Janeza - St. John the Beloved v Greenacru, 22. avgusta 2018.

tukaj smo stopili v pomlad in blagoslov je bil pomenljiv za naše prednike in je pomemben za nas danes, da se povezujemo z Gospodom in med seboj, kot je tudi pomenljivo.

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL ZADNJO NEDELJO V SEPTEMBRU (30.) praznujemo PRAZNIK NAŠEGA ZAVETNIKA NADANGELA RAFAELA. Tudi letos se bomo pri sv. maši zahvalili z našimi zakonci jubilanti. Po sv. maši bo srečanje v dvorani kot običajno, le kosila ne bo, ker ga bomo pripravili za naslednjo slovesnost, 14.10.

ZA PRAZNIK VSEH SVETIH lahko že naročite spomine za pokojne. Vzgajajmo tudi mlajše rodove, da bodo znali naročati svete maše za nas, ko bomo mi pokojni, in tudi za žive člane občestva, sorodnike, prijatelje, za naše potrebe, za zdravje, duhovne poklice, v dober namen, za srečno pot, za uspeh pri študiju, za srečno operacijo idr. – Iz darov, ki jih zberemo za naše pokojne, opravi svete maše med tednom, kadar nimam mašnih namenov, zlasti januarja in februarja, svete maše pa tudi oddajam drugim duhovnikom, ki nimajo mašnih darov, našim misijonarjem, upokojenim duhovnikom, tudi nekatere župnije in samostani v Sloveniji jih imajo že premalo in so me že prosili za svete maše. Duhovniki se s tem preživljamo.

»ZA VSE SVETE BI NAROČIL(A) SPOMINE...« Tukaj naši ljudje navadno mislijo na prvo nedeljo v novembru, ko se zberemo k sv. maši in molitvam na pokopališču v Rookwoodu. Vendar naj Vas vse znova opozorim, da se udeležite svete maše že na sam praznik vseh svetih, 1.11., prav tako bogoslužja na vernih duš dan, 2.11., in molitve rožnih vencev, kakor Vam je mogoče. Potem je šele tale naša nedelja, ko se zberemo na pokopališču Rookwood v kapeli in na Božjih njivah.

PRAZNIK VSEH SVETIH, 1.11., JE LETOS NA ČETRTEK, ZATO BO DOPOLDNE SV. MAŠA OB 10.30, PRAV TAKO PA BO SV. MAŠA TUDI ZVEČER OB 7.00. Srečanje molitvene skupine bomo začeli ob 9.45 dopoldne in zmolili dva dela rožnega venca za naše pokojne.

NA DAN SPOMINA VSEH VERNIH RAJNIH, 2.11., se bomo zbrali eno uro prej, ob 8.45, in zmolili še druga dva dela rožnega venca. SV. MAŠA BO OB 9.30, PO TEJ SV. MAŠI BO ŠE ENA SV. MAŠA IN TRETJA ZVEČER OB 7.00. Letos je tudi prvi petek, pred večerno mašo je molitvena ura pred Najsvetejšim. – Lansko leto je bila zelo lepa udeležba na praznik vseh svetih in na spomin vernih rajnih, zato se potrudimo tudi letos.

PRVA NEDELJA V NOVENBRU: Sveta maša bo ob 10.00 dopoldne v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju na katoliškem delu pokopališča. Pred sv. mašo molimo rožni venec. OB 9.00 DOPOLDNE bom blagoslovil grobove na starem pokopališču, po sv. maši pa na novem.

MIKLAVŽEVANJE bo spet PRVO NEDELJO V DECEMBRU – 2.12. PO SV. MAŠI. Lansko leto je bilo otrok in staršev manj, ker je bil v sporedu za postrežbo v dvorani naveden napačen datum. ZATO OPOZORIM ŽE SEDAJ: V MERRYLANDSU JE MIKLAVŽEV OBISK VEDNO PRVO NEDELJO V DECEMBRU, dokler ne bo določeno drugače.

DO BOŽIČA IN NOVEGA LETA bomo dobili še ene Misli, vendar naj že sedaj objavim adventni in božični spored.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV bo v četrtek, 6.12., molitev rožnega venca ob 10.00 dopoldne, SV. MAŠA ob 10.30. Prinesite kakšne krožnike dobrot za skupno mizo, kakor smo že poskrbeli na naših srečanjih in letos po naši sv. maši za pokojnega patra Valerijana.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO začnemo na 3. adventno nedeljo, 16.12. Vabljeni, da

za vsak dan predlagate posebne namene, zlasti še za mlade, ker smo v letu mladih – v naši Avstraliji in po sinodi, ki bo oktobra v Rimu, in v pripravi na plenarno zasedanje Cerkve v Avstraliji leta 2020.

NA SVETI VEČER, 24.12., bodo ob 6.30 zvečer obhajali BOŽIČNO SV. MAŠO melkitski duhovniki in verniki. NAŠA **BOŽIČNA POLNOČNICA** v Merrylandsu je kot običajno - OPOLNOČI, druga SV. MAŠA pa ob 9.30 dopoldne. Ob 11.00 dopoldne obhajajo sv. mašo melkitski katoličani župnije sv. Elija.

NA ŠTEFANOVO bo sv. maša ob 9.30 dopoldne in po sv. maši ŠTEFANOVANJE. Prav tako bodo sv. maše na nedeljo sv. Družine, 30.12., v ponedeljek, 31.12., in na novo leto, 1.1.2018, vse te dni ob 9.30 dopoldne.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do septembra pa ob 4.00 popoldne.

V NEDELJO, 14. OKTOBRA, SE BOMO ZBRALI K SV. MAŠI Z NAŠIMA GOSTOMA, NADŠKOFOM PATROM STANISLAVOM ZORETOM IN PROVINCIALOM PATROM MARJANOM ČUDNOM TER SE ZAHVALILI GOSPODU ZA 35. OBLETNICO BLAGOSLOVA NAŠE CERKVE VSEH SVETIH.

Po sv. maši bo skupna večerja in srečanje v dvorani.

ŽEGNANJSKO IN ZAHVALNO NEDELJO TER PRAZNIK ZAVETNIKOV – VSEH SVETIH bomo obhajali v nedeljo, 11.11., prav tako ob 5.00 popoldne.

V decembru je sv. maša v nedeljo, 10.12., ob 5.00 popoldne, in potem na SVETI VEČER, 24.12. – zgodnja božična polnočnica ob 8.00 zvečer. Pri sv. maši 10.12. bosta praznovala svojo biserno poroko naša zvesta sodelavca in pevca ANTON IN GIZELA MLINARIČ.

V januarju bosta sv. maši na novo leto, 1.1., in potem redno 2. nedeljo v mesecu, 13.1., obakrat ob 5.00 popoldne. Na praznik Gospodovega razglasenja, v nedeljo, 6.1., pa sv. maša odpade.

Hvala vsem, ki ste se udeležili SV. MAŠE NARODOV. Sv. mašo je prvič vodil novi škof msgr. Brian Mascord. Andrew Žičkar je zapel psalm z odpevom, Ivan Rudolf pa prebral prošnjo vernikov v slovenščini in nosil slovensko zastavo. Tudi narodne noše so povzdignile slovesnost. Zbralo se nas je kakih 15 rojakov.

CANBERRA – GARRAN SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra ob 5.00 popoldne, če ni oznanjeno drugače. Od oktobra do vključno velike noči (prihodnje leto 21.4.) so sv. maše ob 6.00 zvečer.

V oktobru se bomo zbrali k sv. maši eno nedeljo kasneje, 28.10., ob 6.00 zvečer, ker bom v nedeljo prej, 21.10., na praznovanju 50-letnice cerkve sv. Cirila in Metoda v Melbourneu.

V novembru je sv. maša redno 3. nedeljo, 18.11., naša ŽEGNANJSKA in ZAHVALNA NEDELJA. V decembru sta sv. maši v nedeljo, 16.12., in potem na Božič, 25.12., obakrat ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. mašo bomo obhajali v božičnem času, na nedeljo sv. Družine, 30.12.2018, ob 6.00 zvečer. Označimo si datum in uro in povabimo še koga.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND ROJAKI V KRALJIČINI DEŽELI se bomo zbrali na ROMANJU V MARIAN VALLEY V SREDO, 24.10. Tam se bomo srečali z nadškofom p. Stanislavom Zoretom in provincialom p. Marjanom Čudnom, ki prvič prihaja v našo sončno deželo. Skupaj bomo obhajali SV. MAŠO ob 11.00

dopoldne in šli v procesiji h kapelici Marije Pomagaj. Po sv. maši bo kosilo na terasi za Marijinim svetiščem. Rojake prosimo, da se za kosilo prijavite Jožetu in Marti Gjerek, priporočamo se tudi za pecivo.

Za naslednje leto, 2019, imamo že določen romarski dan v soboto, 14.9. Če bo kakšna sprememba, se obvestimo.

ZA SV. MAŠE NA PLANINKI se dogovorimo in obvestimo. Prosim Vas, da se sproti obveščate med seboj in povabite drug drugega. Letos sem tam maševal dvakrat in je bila udeležba manjša kot nekoč, februarja nas je bilo pri sv. maši 17 in avgusta komaj 15. Velikonočna sv. maša je odpadla, ker sem bil zadržan zaradi priprave na birmo in blagoslova novih orgel v Merrylandsu. Nekateri ste bili odsotni ali zadržani zaradi bolezni, težave pa so tudi zaradi pomanjkljive obveščenosti na radiu in sicer, čeprav dovolj zgodaj pošljem obvestila o slovenskih svetih mašah in tudi Misli dobivate redno. Potrudimo se za udeležbo in sodelovanje, da ne bo prehitro bila plat zvona in praktično ne bomo več vedeli drug za drugega, kaj se šele videli.

NAŠI POKOJNI

DRAGA CAROLINA KOCJANČIČ, rojena ANŽELIN je umrla v Neringah Hospital v Wahroongi, NSW, v nedeljo, 5.8.2018 popoldne. Rojena je bila 6.4.1940 v Barbani v Goriških Brdih. Opravljala je različna dela, v Avstraliji pa je delala v tiskarni in knjigoveznici in 18 let v kuhinji v klubu. Poročena je bila s Stankom Kocjančičem. Rada je imela svojo družino, otroke in vnuke, ter našo cerkev in rojake. V bolezni je prejela zakramente. Zapušča hčer Mario z možem Markom, hčer Sonio z možem Emanuellem, sina Dennisa, vnuke Joshua, Jacinto, Corey Luke-a, Caleche, Esniano in Chanel. Mož Stanko je umrl leta 1996, star komaj 58 let. Pogrebno sveto mašo smo obhajali v petek, 10.8.2018, v naši cerkvi in jo pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu, kjer počivata skupaj z možem.

JANEZ ČERNE je umrl v Clare Holland House Hospice v Braddonu, ACT, v ponedeljek, 6.8.2018 zgodaj zjutraj. Rodil se je 28.11.1940 v Orehovi vasi v župniji Slivnica pri Mariboru. Vstopil je najprej k jezuitom in po noviciatu študiral v Zagrebu in v Torontu v Kanadi. Kasneje je zapustil red. Leta 1971 je prišel v Avstralijo, kjer je že živel njegov rojak Cvetko Falež. Dve leti kasneje, 1973, sta se v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu poročila z Zinko Hercog s Hoč pri Mariboru, ki je bila tri leta laiška misijonarka v Zambiji, tam deluje Janezov sošolec in naš znanec p. Stanko Rozman. Janez je bil dejaven član vernega slovenskega občestva v Canberri, ki se mesečno zbira k slovenski sv. maši v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu, in prav tako dejaven član Slovensko-avstralskega društva Triglav v Canberri. Oba z Zinko sta bila tudi predsednika Društva. V Kambahu, kjer sta si z Zinko ustvarila družino in dom, je družina sodelovala v krajevni župniji sv. Tomaža, kjer so tedaj gradili župnijsko cerkev in sinova Michael in Marko sta tako rekoč rasla z njo. Nepozabno je prijateljstvo z domačim župnikom g. Billom Kennedyjem in z drugimi duhovniki, ki so delovali tam. Janez je tudi pri slovenskih mašah v Garranu skoraj vedno, kadar so nas obiskali kakšni gostje, sorodniki, prijatelji, tudi naši škofje in duhovniki, ali pa potem na Društvo prinesel kamero in posnel dogajanja, filme, po dogovoru je snemal tudi naše slovenske mladinske koncerte, sicer pa vedno brez kakšnega vprašanja, čisto iz dobre volje in za Božji lon ter podaril našim gostom filme ali slike na DVD-jih. Rad je imel svoje najdražje, rojake, živali, rože, naravo, bil je odličen fotograf in znal je navezati stike, ki ostajajo nepozabni. V bolezni in trpljenju ni bil nikoli sam, domači so ga pridno obiskovali in bedeli pri njem, večkrat je prejel zakramente in čutili smo, kako si želi domov. Na praznik Jezusove spremenitve na gori Tabor se je srečal z vstalim Gospodom. Janez zapušča ženo Zinko, sina Michaela z ženo Mario, sina Marka z ženo Kate, vnukinje Alexio, Natalio. Holy, Olivio in Zoe, svaka Ivana in njegovo družino v Avstraliji in sestro Rožico in njeno družino v Sloveniji. Pogrebno sv. mašo v cerkvi sv. Tomaža v Kambahu je vodil upokojeni župnik g. Bill Kennedy, sinova Mark in Michael in Kate ter vnukinje so se ganljivo poslovile od pokojnega. P. Darko je somaševal in po sveti

maši vodil pogrebne molitve v krematoriju v Gungahlinu, kjer je bil Janez potem upepeljen. **DRAGA KIRN, rojena KRESEVIČ** je umrla v četrtek, 9.8.2018 zjutraj v bolnišnici Westmead. Rodila se je v Račicah pri Ilirski Bistrici 13.12.1934. Leta 1953 je emigrirala v Italijo in prišla v Avstralijo. Konec leta 1956 sta se v Paddingtonu poročila z Janezom Kirnom, ki je bil doma iz Zagorja ob Pivki. Kirnovi so živeli v Merrylandsu in bili povezani in priljubljeni med našimi rojaki pri Sv. Rafaelu. Velika preskušnja za družino je bila smrt sina Johna in kmalu za njim še smrt moža in očeta Janeza decembra 1995. Draga je zadnji dve leti in pol živela v Garden View Nursing Home v Merrylandsu, vsak prvi petek je prejela sv. obhajilo in nekajkrat sem ji (p. Darko) podelil sv. maziljenje. Rojaki in njeni domači so jo radi obiskovali in poskrbeli zanjo. Draga zapušča hčer Lindo z možem Charlesom, vnuka Thomasa in Victorio, pravnuka Thomasa ter sestro Livio in družino v Avstraliji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v četrtek, 16.8.2018, in jo pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARIJA HRAST, rojena STRES je umrla 13.8.2018 zvečer v Adria Village Nursing Home v Stirlingu, ACT (Canberra). Rojena je bila v Borjani pri Kobaridu 20.8.1931. Dne 17.6.1950 sta se v begunskem taborišču v Neaplju poročila s Stanislavom Hrastom, domačinom iz Borjane, in naslednje leto, 25.4., sta prišla v Avstralijo. Svoj novi dom sta ustvarila v Wentworthvillu, prav tako Stanislavov brat Lojze in njegova žena Zofija. Obe družini sta dejavno sodelovali v našem občestvu pri Sv. Rafaelu, pri gradnji naše cerkve in dvorane in pomagali s prostovoljnimi delom. Bog jim povrni vsem! – Stanislav – Stan Hrast je umrl 7.5.2006. Mama Marija je, dokler je mogla, redno prihajala k slovenskim sv. mašam, tudi kasneje v Canberri v Garranu, še z dvema palicama, vedno pa z močno voljo in nasmehom. Ko je bila sprejeta v dom počitka, sta sin Andrew in snaha Annette redno izročala pozdrave, naročila sv. maše za očeta in tako smo bili povezani naprej. Mama je tudi v domu prejemale zakramente. Zapušča sina Andreja z ženo Annette, hčer Helen z možem Derrickom, vnuke Stevena, Daniela, Katrino, Simona,

Brendana, svaka Alojza z ženo Zofijo in njuno družino in v Sloveniji sestro Doro in družino. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 17.8.2018, in jo pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

JANEZ KERN je nenadoma umrl v nedeljo, 19.8.2018 doma v Earlwoodu. Rojen je bil 24.11.1932 v Zgornjih Pirničah v številni družini. Pri Kremžarju v Šentvidu se je izučil za strojnega tehnika. Tam sta skupaj delala s Stanetom Tehovnikom, s katerim sta bila dobra prijatelja dolga leta. V prostem času je rad zahajal v hribe, rad je tudi smučal. Štirikrat se je povzpel na Triglav. Po vojni sta s prijateljem Stanetom emigrirala v Avstrijo. Iz Bremna so skupaj s Hermanom Škornikom odpotovali v Avstralijo in 5.5.1952 prispeli v Melbourne. Stane Tehovnik še živi v Geelongu, Herman Škornik je že pokojni. Janez je bival najprej v Bonegili in v Rushworts Camps, pozneje je delal v St. Mary's Military Munitions in v več tovarnah v Geelongu. Nekaj časa je delal v Snowyju. Tri mesece je sekal sladkorni trs v Tully-ju, QLD, nato se je ustalil v Sydneyu, kjer je spoznal svojo ženo Albino Rojč. Z Albino sta se poročila 7.2.1959 v Paddingtonu in si tam ustvarila svoj dom, kasneje pa se je družina preselila v Earlwood. Janez je še eden od naših rojakov, ki so prihajali v Merrylands graditi našo cerkev sv. Rafaela in prostore in pomagali pri raznih delih. Žena Albina je izdelovala torbice in usnjeno galanterijo in je še mlada umrla leta 1983. Janez je imel zelo rad Slovenijo, svoje starše, brate in sestre. Svoje domače je obiskal devetkrat. – Janez zapušča sina Johna, hčer Suzy z možem Markom, vnuke Luke-a, Lauro, Heather in Nathanaela, v Sloveniji pa sestro Ivanko in Rozalijo ter brata Staneta in Toneta in njihove družine. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 11.9.2018, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Oba z ženo počivata na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

JOŽEF PIVAR je umrl v nedeljo, 26.8.2018 v bolnišnici Gatton, QLD. Rodil se je 1.9.1935 v Gornjih Ivanjcih v župniji Negova očetu Francu in materi Genovefi kot četrti od šestih otrok. V domači negovski župniji je bil ministrant nekaj let. Izučil se je za mizarja in se, kakor mnogi naši rojaki, odločil, da pojde za boljšim kosom kruha v svet. Leta 1961 je prispel v Avstralijo,

kjer je gradil hidrocentralo v Snowy Mountains in kot mizar v raznih tovarnah, v Tidbinbilla Space Station, opremil je Parliament House v Canberri in župnijsko cerkev sv. Jožefa v Canberri – O' Connorju, Brisbane Bridge in še marsikaj. Jožef je imel nadvse rad svojo družino in tudi domače živali, z ljubeznijo je skrbel za svoje najdražje in oni zanj. V bolezni so ga negovali doma, dokler so le mogli in za to jim je bil nadvse hvaležen. Bil je veseljak, rad je prepeval, še v zadnjih dneh zemeljskega življenja. Zapušča hčerko Genovefo z možem, vnuko Laylo, Diogen in Lakin, sestro Geniko in Pepco z družinama v Avstraliji in sorodnike v Sloveniji. Brata Franc in Alojz in sestra Marija so že pokojni. Pogrebni obred je vodil Fr. Bavin v župnijski cerkvi Matere Božje – Our Lady of the Valley, Gatton Laidley, v petek, 31.8.2018. Jožef je pokopan na tamkajšnjem pokopališču.

ŠTEFANIJA ŠPRAJČER, rojena HEDL je umrla 2.9.2018 popoldne v St. George's Hospital, Kogarah, NSW. Rojena je bila 27.12.1948 v Selnici ob Muri v župniji Šentilj v Slovenskih goricah. V Avstralijo je prišla leta 1970. Po poklicu je bila kuharica in je delala v kuhinji v dijaškem domu – Boarding School – do upokojitve. Štefanija in družina je dejavno pomagala v naši cerkvi in misijonu, redno smo se srečevali pri nedeljskih bogoslužjih in prireditvah, skrbela je za pecivo in postrežbo v dvorani, sodelovala je pri molitveni skupini, nekaj let je bila tudi članica pastoralnega sveta. Bila je zelo priljubljena in pozorna do vseh nas, včasih je po četrtekovi sv. maši tudi patrom prinesla kakšne dobrote, bila je odlična kuharica in skrbna žena, mati in oma. Občasno je organizirala prodajo izdelkov Avon, s hčerko Mileno sta prodajali kuhinjsko posodo Tupperware in kozmetične izdelke in izkupiček redno namenili v dobrodelne namene ali za raziskavo prsnega raka – Breast Cancer. Štefka zapušča sina Marijana z ženo Debbie, hčer Mileno z možem Paulom, vnuko Matthewa, Emily in Daniela, brata Jožeta in družinov Avstraliji, v Sloveniji pa brata Srečka, sestre Marijo, Danico, Martino in njihove družine. Pogrebno sv. mašo smo obhajali na praznik Marijinega rojstva, 8.9.2018, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na pokopališču Forest Lawn – Leppington.

DANILO ŠAJN je umrl v bolnišnici v Campbelltownu, NSW, v ponedeljek, 10.9.2018 zvečer. Rojen je bil v Podstenšku pri Ilirski Bistrici 6.9.1926 kot peti od dvanajstih otrok. Njegova otroška

niso bila lahka, med drugo svetovno vojno so Italijani zažgali njihovo vas in preselili njihovo družino v Italijo, kjer so ostali dve leti. Po vojni je odslužil dve leti vojašine v Jugoslovanski armadi. Toda kljub temu je še vedno doživel veliko lepega, imel močno voljo in vero, ohranjal vedrino in svoje spomine iz mladih let je rad pripovedoval. V Avstralijo je prišel iz Italije leta 1957. Po štirih letih sta se poročila z Zofijo Smrdel 1.7.1961 v župnijski cerkvi Karmelske Matere Božje v Wentworthvillu. Danilo je bil po poklicu gradbenik - samostojni podjetnik, delal je betonske plošče, stopnice in druge elemente, izkopal in zabetoniral temelje hiš mnogim našim rojakom, pomagal je pri gradnji naše slovenske cerkve sv. Rafaela in kasneje dvorane pri cerkvi, prav tako pri gradnji Kluba Triglav, katerega ustanovni član je bil in vsa družina je dejavno sodelovala tudi tam. S p. Evgenom Ketišem, misijonarjem, ki je prišel za nekaj mesecev pomagat p. Valerijanu (od novembra 1981 do junija 1982), sta delala temelje, stopnice, betonske plošče naše dvorane pri cerkvi sv. Rafaela. Ko ni mogel več prihajati v Merrylands, sta oba z ženo Zofijo prejemala zakramente na domu. Danilo zapušča ženo Zofijo, hčerko Danico, sina Jožefa - Jožka z ženo Lindo, vnuko Nathana, Danielle, Cherie, bratranca Jožefa Mikliča v Avstraliji, sestro Ljudmilo Valenčič in sina - nečaka Josepha v Kanadi, v Sloveniji pa sestro Ido in brata Matija in njuni družini. K pogrebni maši smo se zbrali v četrtek, 20.9.2018, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pel je naš mešani zbor in pevci zbora Južne zvezde, pri katerem poje Danilova hči Danica. Cerkev je bila polna skoraj do zadnjega kotička. Danilu so spregovorili v slovo hči Danica, sin Jožko, vnukinji Danielle in Cherie in predsednik Kluba Triglav Mounties Peter Kroke. Po maši je bil upepeljen v Leppingtonu. **pater Darko**

Iz Kraljičine dežele – Queensland

Besedilo in fotografije: Mirko Cuderman

HVALEŽEN SPOMIN NA PATRA VALERIJANA

MISLI so v zadnji številki posvetile več strani pokojnemu patru Valerijanu, ki res zasluži priznanje in našo hvaležnost. Videli smo patra Cirila, ki je bil v Ljubljani na njegovem pogrebu skupaj z nadškofom Stanetom Zoretom in številnimi duhovniki. Pater Valerijan je bil res dober človek, ki se je veliko žrtvoval za slovensko skupnost, ne samo za Sydney NSW, ampak tudi za nas v Kraljičini deželi. Tukaj ga imamo vsi v lepem spominu. Ko je pred leti (1984) pokojna Anka Brožič pripravila igro Špelca v Ljubljani, nas je pater Valerijan povabil v Sydney na ponovitev, kar je za našo skupnost pomenilo veliko priznanje in spodbudo. Posebno pa se mi je vtisnil nanj spomin, ko sva se večkrat vozila z avtom na daljša potovanja in skupaj molila rožni venec.

OČETOVSKI DAN IN OBČNI ZBOR PLANINKE

Očetovski dan je za našo skupnost vedno prazničen dan. Letos smo imeli na ta dan, 2. septembra 2018, v društvu Planinka letni sestanek - občni Zbor. Po podanih poročilih predsednika in blagajničarke ter naši debati smo bili zedinjeni, da naša skupnost, ki je že precej v letih, potrebuje profesionalno pomoč v nasvetih glede bodočega delovanja. Med mladimi in novo naseljenimi rojaki ni zanimanja za delo pri slovenski skupnosti, zato je precejšno razočaranje. Že pred sestankom mi je prijatelj razložil svojo kruto resnico: Tudi mi, ko smo bili mladi, smo si rajši ustvarili domove tukaj v Avstraliji, čeprav so nas naši starši prosili, naj

se vrnemo in prevzamemo domove, ki so sedaj prazni in razpadajo.

Po razrešitvi starega odbora smo pregovorili dosedanje odbornike, da so prevzeli svoje vloge še za naprej.

Odbor društva Planinka Inc. je sledeči: Tone Brožič – predsednik, Bruno Stopar – podpredsednik, Ivan Hlupič – gospodar, Sofija Durič – blagajničarka, Mirko Cuderman – tajnik in Rossana Moreno - kuhinja.

Jani Pal nam je na sestanku predstavil svoje poročilo o stanju nekdanjega društva Lipa, ki je sedaj v rokah tamkajšnjega Rotary Club. Na fotografijah nam je Jani pokazal obnovljene in prebarvane prostore bivše Lipe, ki jih še vedno krasi grb društva Lipa. Novo vodstvo Rotary Cluba ponuja slovenski skupnosti **Senior Slovenian Club Gold Coast** prostore brezplačno v uporabo vsako nedeljo. Potrebno bo le obnoviti balinišče. Jani Pal in Vlasta Borčul vabita rojake iz Zlate Obale, da sprejmejo to ponudbo, da se ponovno oživi nedeljsko srečanje rojakov na Gold Coastu. Upanje je, da se bodo tam še naprej darovale slovenske svete maše, kot je bilo v dolgoletni navadi.

Sofija Durič,
Rossana Moreno, Tone Brožič

ROMANJE V MARIAN VALLEY

Pred nami je zopet že **deveto letno romanje h kapelici Marije Pomagaj v Marijini dolini** - Canungri. Naša Marija Pomagaj nas vabi. Letos bomo imeli med sabo visoka gosta: g. nadškofa Stanislava Zoreta in provinciala p. Marjana Čudna. Jože Gjerek mi je zagotovil, da bo vse preskrbljeno. Potrebno je le, da sprejmemo povabilo in pridemo polnoštevilno. Nasvidenje v Marijini dolini!

BILL HAYDEN JE PREJEL SVETI KRST

V današnjem času nas oblegajo slabe novice z vseh strani. Toda med slabimi novicami najdemo tudi dobre novice. Naš brisbanski katoliški tednik *Catholic Leader* me je razveselil z naslovno novico, da je **nekdanji laboristični voditelj BILL HAYDEN s krstom sprejel katoliško vero: »From now on I will vouch for God,«** je dejal novinarjem, ko je prejel zakrament svetega krsta. Dodal je še, da ga je vse njegovo življenje kot ateista mučilo vprašanje: Čemu smo na svetu, kaj je smisel življenja, kaj je moja vloga na svetu? »Ne morem več sprejeti teorije, da je človeštvo samo po sebi samostojno in neodvisno od nikogar.« Čeprav je 85 let živel kot ateist, je vedno imel spoštovanje do redovne sestre uršulinke, ki ga je učila v osnovni šoli. Bill Hayden je bil zelo vplivna oseba v avstralski politiki. Krščen je bil 9. septembra 2018 v Marijini cerkvi v Ipswichu v Queenslandu. Po padcu vlade Gough-a Whitlame je šest let vodil laboristično stranko, bil je več let avstralski zunanji minister, kakor tudi Governor General. Veliko je pripomogel, da imamo v Avstraliji Medicare, splošno zdravstveno zavarovanje za vse. Moje osebno prepričanje je, da kdor iskreno išče Resnico, jo z Božjo pomočjo tudi najde. To je očitno v življenju novo krščenega 85-letnega političnega voditelja Billa Haydena.

Mirko Cuderman

POKOJNA

MARIJA HAREJ rojena LAHARNAR je umrla 11. avgusta 2018 v domu Tully Nursing Home v mestecu Tully v severnem Queenslandu. Rojena je bila 29. julija 1925 v vasi Police pri Cerknem. V Avstralijo je prišla z možem Ivanom in sinom Nino-tom leta 1951. Iz Bonegille so se napotili proti severu, prispeli do Inghama in še naprej v Tully, kjer so si ustvarili lep dom in tu sta s pokojnim možem Ivanom ostala vse dotlej, dokler ju ni naš Stvarnik poklical k sebi. Mož Ivan je umrl 10. junija 2013. Pri pogrebni maši v St. Clare Catholic Church v Tullyju je Marijo na zadnji poti spremljalo veliko prijateljev in znancev. Med njimi družini sina Ninota in hčerke Kristine; Ninotovi sinovi Martin, Darion in Alex; Kristinin sin Eamon. Marija je bila stara nona osmim pravnukom. Telo pokojne Marije je bilo kremirano.

Hvala Marici Vogrinčič iz Silkwooda, ki nam vedno pošlje poročila o tem, kaj se dogaja v Severnem Queenslandu. Marije in njenega pokojnega moža Ivana se pater Ciril s hvaležnostjo spominjam, saj sem bil njun gost pred več kot tridesetimi leti in smo v njunem domu obhajali sveto mašo, h kateri so prišli rojaki iz bližnjih krajev in tudi Hrvatje. Marija in Ivan sta bila izredno dobra in plemenita človeka. Pri Marici in Leotu Vogrinčič v Silkwoodu pa smo takrat, kakor se spominjam, blagoslovili čoln. Oj, zlati časi, kam hitite?

Prav prisrčen pozdrav vsem rojakom na severu Queenslanda! **pater Ciril**

ZAHVALA

Rada bi se zahvalila vsem prisotnim za tolažbo, cvetje in dobre želje ob izgubi dragega moža in očeta **DANILO ŠAJNA**. Posebna zahvala tudi prijateljem, ki so od daleč potovali na pogrebno mašo v Merrylandsu - iz Newcastla, Jindabyne in Wollongonga. Prisrčna hvala vsem, tudi tistim sorodnikom in prijateljem, ki niso mogli biti z nami. **Žena Zofija z družino.**

Cilka Žagar deli svoje misli z nami

Nekatere resnice ostanejo za vedno resnične

Našla sem malo knjižico Johna Ruskina, izdano leta 1909 z naslovom *Principi politične ekonomije*. Knjižica ima zlato obrobljene strani in usnjene platnice. Ruskin med drugim pravi: Brez revnih ljudi ne bi bil nihče bogat. Tudi če imaš polna skladišča in množico govedi in skrinje zlata, to ni bogastvo, če s tem ne moreš kupiti delovne sile revnejših. Živina ti pogine, skladišča strohnijo in zlato ostane mrtvo. Lahko ješ samo za enega in oblačiš se za enega in spiš v eni postelji. Potrebujemo ljudi, ki bodo pripravljeni prodajati delovno silo, proizvajati in prodajati življenjske potrebščine.

Lastniki, proizvajalci, prodajalci in kupci vedno živijo v medsebojni odvisnosti. Za dobro enega in drugega je, da se vzdržuje pošteno ravnotežje, ker drugače pride do nemira in ekonomske krize. Če nekdo vzame večji delež, kot mu pripada, trpi medsebojno sodelovanje in celotna ekonomija.

Verjetno je tudi Jezus vedel, kako pomembni so revni ljudje za obstoj družbe. Povedal je, da bodo reveži vedno med nami. Mogoče je s tem mislil, da bodo vedno ljudje, ki bodo pripravljeni proizvajati in trgovati. Tisti, ki znajo proizvodnjo in trgovanje ustanoviti in pravilno voditi, imajo veliko odgovornost za uspeh celotne družbe. Po navadi posvečajo ves svoj čas podjetju, ker se zavedajo, da je uspeh proizvajalcev in trgovcev odvisen od njihovega vodstva. Mogoče so ravno zato privatna podjetja bolj uspešna kot državna. V komunizmu so bila proizvajalna sredstva v rokah državnih uradnikov, ki niso imeli osebnega interesa za uspeh podjetja in tudi niso imeli izkušenj za ustanovitev podjetij. Zato so mnoga podjetja propadla.

Ljudje zamenjajo delo svojih rok z delom drugih rok in sposobnosti. Če je povpraševanje večje, kot so zaloge, pride do draginje in negotovosti. Če je cena prenizka, ne povrne stroškov proizvodnje. Spomnim

se, kako so po vojni pustili vinograde in njive neobdelane, ker so morali kmetje prodajati pridelke zadrugi po ceni, ki ni plačala za proizvodnjo.

Zadnjič je moj frizer rekel nam, starim ženskam: Moj oče je rekel, da je denar kot gnoj. Če ga ne raztrosiš, ne bo rodil profita. Seveda je isto že Jezus razložil v zgodbi o talentih:

»Gospodar se je odpravljaj na potovanje. Sklical je svoje služabnike ter jim izročil svoje premoženje. Enemu je dal pet talentov, drugemu dva in tretjemu enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in je odpotoval. Ta, ki je prejel pet talentov, je šel takoj z njimi trgovat in je pridobil pet drugih. Prav tako je tisti, ki je prejel dva, pridobil dva druga. Oni pa, ki je prejel enega, je šel, skopal jamo in skril denar svojega gospodarja. Po dolgem času je prišel gospodar teh služabnikov in napravil z njimi obračun. Pristopil je tisti, ki je prejel pet talentov. Prinesel je pet drugih in rekel: Gospodar, pet talentov si mi izročil, glej, pet drugih sem pridobil. Gospodar mu je rekel: Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Nato je pristopil tisti, ki je dobil dva talenta, in rekel: Gospodar, dva talenta si mi izročil, glej, dva druga sem pridobil. Gospodar mu je rekel: Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Nazadnje je pristopil oni, ki je dobil en talent, in rekel: Gospodar, vedel sem, da si trd človek. Žanješ, kjer nisi sejal, in zbiraš, kjer nisi razsul. Zbal sem se in sem šel ter zakopal tvoj talent v zemljo. Glej, tu imaš, kar je tvojega! Gospodar pa mu je odgovoril: Malopridni in leni služabnik! Vedel si, da žanjem, kjer nisem sejal, in zbiram, kjer nisem razsul? Zato bi moral dati moj denar menjalcem in ob vrnitvi bi jaz prejel svojo lastnino z obrestmi. Vzemite mu torej talent in ga dajte tistemu, ki jih ima deset; kajti vsakemu, ki ima, se bo dalo in bo imel obilo, tistemu pa, ki nima, se bo vzelo tudi to, kar ima« (Mt 25, 14-29).

Besede

Paul je prišel iz Melbourne v naše toplice.

Saj me poznaš, se predstavi.

Ne da bi vedela, odgovorim.

Bili smo skupaj na BBQ, zadaj za hotelom Diggers Rest. To je bilo menda leta 1968, kmalu za tem, ko ste prišli v Lightning Ridge.

To je 50 let nazaj, se začudim.

Jaz se ne spomnim ne BBQ-ja in ne Paula.

Se spomnim, kako sta se prepirala s Francem glede ruske revolucije. Franc je rekel, da ti nič ne veš, a ti si mu rekla: Ker me nihče ne plača, da bi te učila, ti dovolim, da ostaneš neveden.

Te besede so mi za vedno ostale v spominu, pravi Paul.

Takrat smo se še vsi radi prepirali, ker še nismo imeli pametnega telefona, da bi nam Google povedal, kdo ima prav, se opravičujem.

Postalo me je rahlo strah. Kdo ve, koliko mojih nepremišljenih besed so slučajni tujci odnesli v svoja življenja. Spomnila sem se maminih naukov: Trikrat premisli, predno kaj rečeš. Vedno sem bila prehitra in ni bilo časa za premislek.

Kot nova mlada učiteljica v malem mestecu se nisem zavedala, da so ljudje opazovali in ocenjevali moje obnašanje in poslušali moje besede. Sigurno sem naredila mnogo napak in morda prizadela veliko ljudi. Seveda sem zdaj bolj previdna, toda zdaj me nihče ne opazuje in nihče ne posluša.

Maščevalnost

Jano sem srečala, ko se je prepirala s šoferjem avtobusa. Ni ji dovolil vzeti nahrbtnika v avtobus, ampak ga je morala dati v prtljažni prostor. Najprej je prosila in skušala razložiti, da se boji za varnost stvari v nahrbtniku, a prepir je postajal vse glasnejši in besede vse bolj ostre in kletvice in grožnje z obeh

strani so naraščale. Šofer je grozil s policijo in Jana je rdeča v obraz s težavo zadrževala solze. Stala je poleg mene, zato sem jo prišla za roko in ji rekla, naj se usede poleg mene. Skušala sem jo umiriti in prepričati, da bo vse v redu z njeno prtljago. Tako smo potovale iz Dubbo v Lightning Ridge. Ko si je Jana obrisala solze in so se njene roke umirile, smo začeli klepetati. Povabila sem jo domov in je ostala pri meni nekaj dni. Veliko solz je obrisala, ko je opisala svojo pretresljivo življenjsko pot. To je bila zgodba krivic, nemoči, ponižanja in nerazumevanja.

Pred odhodom mi je Jana dala majhno darilce in kartico z besedami: Hvala za poslušanje.

Tudi jaz sem ji bila hvaležna, ker mi je nudila priliko, da sem uspešno rešila spor. Upam, da je tudi nekaj Janine jeze izhlapelo s solzami.

Kadarkoli srečam jezne ljudi, vem, da jim je življenje nudilo težke preizkušnje. Z maščevanjem hočejo izravnati račune in najti pravično ravnotežje. Njihova napadalnost je v resnici samo strah pred ponovno krivico. In znak nemoči.

Oblast

Janez in Anica sta bila moja najljubša prijatelja. Pridna, sposobna, skromna in širokogrudna sta mi nudila oporo mnogo let. Izpolnila sta vse moje želje in potrebe. Ničesar nista ne pričakovala in ne sprejela v povračilo. Bila sta majhna človeka, ne posebno lepa, ne bogata in ne uspešna. Bila sta soseda iz Slovenije in zato sta imela podobno življenjsko pot. Kot otroka sta bila v nemškem koncentracijskim taborišču. Ko sta se vrnila domov, sta našla dom pogorel in nista imela nikogar, ki bi jima nudil pomoč. Janez je bil pet let starejši od Anice, zato je prevzel skrb in vodilno vlogo. Poročila sta se, ko je Anica dopolnila sedemnajst let. Anica je vse življenje sledila Janezu. Ljudje so Janeza pogosto s posmehom ogovarjali, češ, da je nasilen in gospodovalen do Anice, toda Anica se ni nikdar pritoževala. Ko je Janez zbolel, je jokal kot otrok, ker se je bal, kaj bo z Anico, ko njega več ne bo. Kdo bo skrbel zanjo? Povedal je, kako srečen je bil vse življenje, ker je imel tako zvesto, pridno in poslušno ženo. Janez je imel popolno oblast nad Anico, so rekli pogrebci. Kaj bo zdaj z njo?

Janez je bil hvaležen Anici, ker se je zavedal,

da je vedno bil neobhodno pomemben v njenem življenju. Anica je bila hvaležna, ker se je vedno čutila varno in zaščiteno pri njem. Eden drugemu sta nudila tisto, kar sta najbolj rabila.

Smo, kar smo. Mogoče bi drugi postopali drugače, toda vsi nosimo svojo edinstveno življenjsko zgodbo.

Kot pravijo: Življenje se dogaja, ko se mi zamotimo z malimi problemi.

Enakopravnost in enakost

Mogoče je res, da se vedno borim za pravice moških, zato, ker imam sinove, vendar sem v pogovoru s prijatelji ugotovila, da nimam čisto prav.

Moja prva služba v Avstraliji je bila služba natakarice v klubu. Govorilo se je o enaki plači za natakarje in natakarice. Ni se mi zdelo prav, da bi jaz, ki sem samo natakala pijačo v kozarce, bila enako plačana kot moški, ki so premikali težke sode in druge tovore in čistili pod. Pa me popravi Boris: Seveda je prav, enim je Bog dal več fizične moči, drugim več pameti, tretjim lepoto in spretnosti, a vsi doprinesejo do uspeha podjetja. Bog je dal enim, da želijo biti spredaj in drugi se čutijo bolj varne v ozadju, nekateri imajo dar govora, drugi dar ročnih del, tretji poslušajo. Eni radi vodijo, drugi sledijo. To je vse v Božjem programu za človeštvo. Torej se ni treba več boriti, ker je že Bog vse uredil, da je prav.

Prejudice and discrimination

Predsodki in razlikovanje

Predsodki so vedno posledica nevednosti. Predsodki so mnenja o skupini ljudi, ki si jih ustvarimo na podlagi izkušenj, ki smo jih imeli z enim članom te skupine. Slišim, da so Slovenke lepe, ker ljudje vidijo Melanijo Trump. Slišim, da so Aborigini pijani, neumni in leni, ker so ljudje ob cesti videli črne pijance. Vsi imamo predsodke o muslimanih in katoličanih, o ženskah in moških, o učiteljih in politikih, o črnih in belih, o Slovencih in Bosancih, Italijanih in

Nemcih. Imamo neko mnenje, ki po navadi sloni na zelo površnem poznavanju. Pozabljamo, da so v vsaki skupini različni ljudje in sloji ljudi.

Vsi smo nekoč bili novi Avstralci in kot taki žrtve teh predsodkov. Posebno neangleško govoreči priseljenci nismo mogli izraziti svoje edinstvenosti in svojega znanja. Je pa to bilo najbolj očitno, ko so pripeljali v Avstralijo prve angleške jetnike, njihove paznike in politike. Strah pred neznanim in nerazumevanje je povzročilo mnogo sporov med Aborigini in priseljenci. Seveda so močnejši zmagali in postavili pravila. Ni čudno, da so se Aborigini počutili poraženi in zgubljeni, saj so izgubili ne le svojo zemljo, ampak tudi svoja pravila in zakone in način življenja. Stari Aborigini so vsa leta tarnali, da nihče več ne ve, kaj je prav in kaj ni. Ni čudno, da se mnogi niso mogli prilagoditi in uveljaviti v novem sistemu. In nekateri zdaj pijejo.

Berem knjigo Stan Granta *The Australian Dream*, ki je res vredna branja. Verjetno vsi gledamo na televiziji njegov program: *As a matter of fact*.

To je komentar o svetovni politiki in pomembnih ljudeh in dogodkih našega časa. V knjigi piše o uspešnih in neuspešnih Aboriginih. Tudi jaz sem poznala mnogo Aboriginskih pismenih in nepismenih mislecev. Pesnica Kath Walker in senator Neville Bonner sta mi pisala o svojem razumevanju prilagajanja in spreminjanja družbe. Pred kratkim mi je Aboriginka v Coonamblu strgala torbo iz rok in zbežala. Druge Aboriginke so tekle za njo in mi torbo vrnila. Vse te ženske so bile tujke zame. Naj zdaj sodim Aborigine po tisti, ki mi je torbo ukradla, ali po tistih drugih, ki so mi jo vrnila in me tolažile?

Tolažba

V dobrih starih časih smo imeli pri roki zdravila za male poškodbe otrok. Ko so si opraskali kolena, sem jih poljubila in stisnila k sebi in je manj bolelo. Ko so jokali, sem jih objela, da sem jih potolažila. Solze sem posušila z božanjem. Trepetanje se je umirilo v dotiku. Tako je bilo menda naravno staršem, učiteljem in ljudem, ki so nas imeli radi.

Tudi živali se rade stisnejo, da jim je toplo in se

čutijo bolj varne in zaščitene. No, mačke in pse še vedno božamo, a otroke vse bolj odrivamo in izoliramo, da ne bi slučajno kdo rekel, da imamo slabe namene. Mogoče je res, da eden od sto tisočih nima dobrih namenov, a koliko otrok trpi nepotolaženih zaradi tega.

Govorila sem o tem z otroci. Posebno najstniki se čutijo osamljeni, neljubljani, prezrti, odmaknjeni. Celo ljubeči starši se odmikajo od svojih otrok in se bojijo vzeti otroka v naročje. Govorila

sem s starši in drugimi odraslimi, ki pravijo, da je svet ponorel. Nihče se ne upa upirati novim pravilom vedenja. Zakaj to dopuščamo? Tudi starejši ljudje pogrešajo telesno bližino svojcev. Radi imajo tudi, da nekdo posluša, ko obujajo spomine na razburljive mlade dni. Objem je večkrat več vreden kot tablete. Več ko imamo komunikacijskih sredstev, manj komuniciramo.

Od tu do tja, nikjer doma **Misli ob pesniški zbirki Cilke Žagar** **Izbor iz *Spominčic*, 2018**

Doma?

Povsod, ali nikjer?

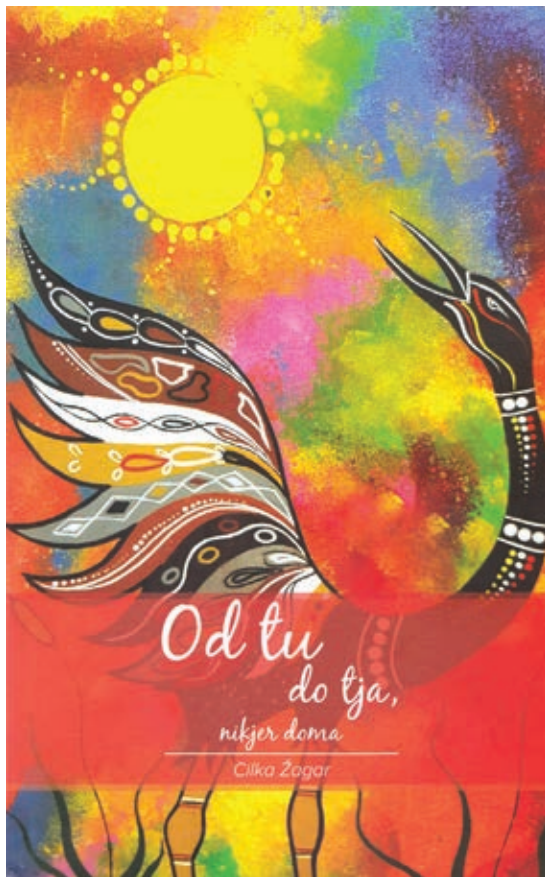
Dom je v srcu; kjer je srce, je tudi dom!

V srcu dobrih ljudi, med prijatelji - srce najde svoj dom . . .

Kje je moj dom? Mili Bog, veš, v katerem kraju je nežna duša – jasna misel, rojstvo in sreča, in kljub uničenju, ta moč?

Na naslovnici Cilkinе knjige pesmi nas pozdravi umetnina avstralskega umetnika, slikarja, domorodca Glenna Dennisa s sliko avstralskega žerjava v času dvorjenja samici. Na svojih visokih nogah poplesava, z napol razprtimi, tresočimi krili, se premika naprej in nazaj, kima in binglja z glavo in obenem grgra in piska ali pa celo divje zatrobi. Večkrat plešejo žerjavi kar v vrstah in tekmujejo z več kot meter visokimi skoki, se spuščajo s svojimi velikimi sivimi krili kot s padali, mečejo koščke vejic ali pa trave v zrak in jih skušajo spet ujeti s kljunom. Avstralski žerjav rad pleše kar celo leto in tudi nekoliko manjše samice se pridružijo. Prostrane avstralske ravnine, močvirski del ob rekah, ob solnih mangrove gozdovih – tam domujejo avstralski žerjavi, ki se selijo, kamor jih sili žeja. In plešejo, se veselijo mladičev in obilne hrane. Ime avstralskega žerjava (angleško broлга) izvira iz aborignske legende o slavni plesalki z imenom Buralga, ki je odbila dvorjenje zlobnega čarovnika, kateri jo je za kazen spremenil v čudovitega žerjava.

Glennov žerjav poje hvalnico soncu na naslovnici Cilkinе knjige, z bogato okrašenim perjem,

ki predstavlja aborignske umetnine v barvah Matere Zemlje: vsako pero ima svoj vzorec. Dolg vrat in glava sta okrašena s pikčastimi vzorci, tako tipičnimi za umetnost številnih plemen. Žerjav poje pesem soncu, mu izpoveduje svoja čustva in svojo žalost: tudi aborignska plemena so bila izseljena iz domače grude s krikom v nebo – kot naslov pravi: *Od tu do tja, nikjer doma*. Ptič, kot ognjeni ptič ljubezni poje

pesem soncu v svojem sijaju barv in luči; poje, vpije v ognjenem poljubu avstralske pokrajine, ki skriva in objema v sebi črne opale . . .

Poje pesem domorodcev - kriči v bolečini zatiranosti.

Kako se pesem, ljubezen in luč združujejo v odsevu avstralske rdeče, ožgane pokrajine, kjer vsaka bilka potrjuje strast in voljo do življenja. In avstralski žerjav kriče dviga v žareče nebo svojo bol.

Njihova srca, kot srca ljudi, pojejo: kjer je košček srca, tam sem doma!

Cilka je v svojem življenju posvetila svoje delo učenju Aboriginov, jih vzljubila, spoštovala njihovo zgodovino, kulturo in tradicije in se jim približala. Skupno z njimi je zapela kot žerjav na naslovnici: *Od tu do tja – nikjer doma!* Njena pesem, njeni verzi v prostem stilu, so se združili s pesmijo domorodcev, z njihovo bolečino in hrepenenjem, kot žerjav, ki poje žarečemu soncu, med črnimi opali – vedno proti nebu.

Cilka v ciklu pesmi *Krka skriva skrivnosti* zaupa, kako je odšla od doma, od svoje ljubljene reke Krke, ki z valovi poje o samotni poti v neznano neskončnost in drži v sebi izgubljeno pot neba. Kam?

Cilka poje o ljubezni, upanju, kot trepetu metulja, ki pije kapljo rose, da ne bi mladost odšla.

Predstavlja zbirko pesmi iz *Spominčic*: ljubiti, kar nikoli ne bo!

Nadaljuje z *Nasvidenje in srečno pot*, slovesom in kako jo je Avstralija sprejela – žgoče sonce, prostranost, kot dragulj obžarjeni večeri in njeno delo z brušenjem opalov.

Cilka piše: *“Opal se sveti le, če ga božajo pogledi ljudi – tvoje roke so tople le, če z njimi ogreješ srce . . .*

Nekje od tu do tam se srečava, kjer sva se razšla – ob srečanju spomin vztrepeta.

Drug v drugem sva doma!”

Piše tudi o izgubi, žalosti ob slovesu, o cvetju na grobu, kjer bosta oba doma.

Kjer je srce, tam je dom. Sledijo spomini

na zaljubljene dneve pomladi, ledene rože in snežinke mladosti, predno sta se vrnila vsak po svoji poti domov, kjer bi rada živela brez žalosti.

V ciklusu *Z Bogom se redno srečujeva* “*ko so besede vse del molitve, del hvalnice, del zdravlјice, del pravljice in Bog ve, zakaj je vse, kot je, in ve tudi, da se ljudje samo mimogrede pozdravljamo in se pomikamo TJA.*”

Potem prosi Boga, naj ji da nov papir za življenjepis, “*a Bog spi – le spomini se predrzno svetijo v mesečini.*”

Piše o rožnati ruti za mamo, da bi odložila črno žalno obleko v žalovanju za sinovoma, umorjenima v Rogu, ko se je zemlja napila krvi – prosi mamo, naj “*razgrne rože prek bolečin, da ne bo zbledel spomin. Naprej hitimo: domov se vračamo!*”

Ciklus *Doma ima ljubezen vonj sena* pove, da ni doma, a pričakuje mamine besede, ki grejejo poti do srca.

“Pojemo, pijemo, plešemo, preganjamo tišino, ..., da bi pozabili, da nismo doma. Brezdomci?”

Nikjer doma? Od tu do tja je dolga pot – od dna do dna, na kraj sveta.”

Cilka v knjigi prizna, da nismo kot ptice, ne kot trave, ne rože, ki ne sprašujejo ZAKAJ? V sklepu nam zaupa o svojem življenju in delu z domorodci.

Gospa Barbara Suša je napisala Cilkin življenjepis. Gospod Ivan Cimerman je zaključil strani knjige z analizo izpovedne plasti zbirke in poudaril Cilkinu pomembnost ustvarjalke izpovedne poezije, kjer so Cilko in moža Jožeta družili črni opali v delu, ljubezni in svobodi.

Cilkino pesniško zbirko lahko naročite na naslovu:

Združenje Slovenska izseljenska matica, Cankarjeva 1/II

SI- 1000 Ljubljana, Slovenija.

Telefon: +386 1 24 10 280;

E-mail: sim@zdruzenje-sim.si

Draga Gelt OAM

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156,
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

Izgleda, da zima nekoliko upočasni življenje, tudi življenje naših skupnosti. Od zadnjega poročanja za Misli se ni zgodilo veliko velikih stvari – a za nas je pomembno že to, da pridemo skupaj za slovenske maše in za druženje, tako v dvoranci pri cerkvi, kot v Slovenskem klubu.

Ker za praznik Marijinega vnebovzetja nismo bili skupaj, smo **obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji** na prvo avgustovsko nedeljo, 5. avgusta. Na sam praznik sem somaševal z ljubljanskim nadškofom p. Stanislavom Zoretom na Brezjah in Mariji Pomagaj še posebej priporočal našo adelaidsko slovensko skupnost. Ko sem nekaj dni pozneje bil na Sveti Gori pri Gorici, pa sem se še posebej spomnil vseh primorskih rojakov, saj vem, kako vam je ljub ta milostni kraj na braniku slovenstva.

Po moji vrnitvi s kratkega dopusta smo na zadnjo nedeljo v avgustu obhajali **nedeljo migrantov in beguncev**, letos že 104. po vrsti. Papež vsako leto predlaga temo in vsebino tega svetovnega dneva. Njegova letošnja poslanica je nosila naslov Sprejeti, ščititi, pomagati in vključiti – namreč migrante in begunce. Popoldne se nas je nekaj predstavnikov naše skupnosti udeležilo tudi maše narodov v stolnici. Hvala Angeli Dodič, ki nas je zastopala v narodni noši.

Na prvo septembrsko nedeljo smo praznovali **očetovski dan**. Očetov smo se spomnili pri maši, ob koncu maše pa smo jih počastili v cerkvi tudi s krajšim programom. Pokojnim očetom naj Bog povrne njihovo skrb in dobroto z večno srečo pri sebi, živim pa tudi sami izkazujemo svojo hvaležnost in ljubezen. Po maši je bila v dvorani pogostitev. Hvala Ivanu Legiša, ki je pripravil program v cerkvi, hvala vsem, ki ste sodelovali in hvala vsem, ki ste pripravili pogostitev v dvoranci.

23. septembra smo praznovali **Slomškovo nedeljo**, saj je bil naslednji dan, 24. septembra godovni dan tega našega prvega slovenskega blaženega. Tudi v naši cerkvi imamo njegovo podobo, pravzaprav celo dve: mozaik, ki ga je izdelal naš melbournski umetnik Lojze Jerič je v prezbiteriju na steni, slika, ki jo je naslikala Anita Isler pa je v Marijini kapeli. Blaženi škof Anton Martin Slomšek – prosi za nas!

Mesec oktober nas vabi k molitvi rožnega venca.

V cerkvi ga molimo vedno pred sveto mašo – hvala Anici Zupančič, ki začne z molitvijo, četudi je včasih v cerkvi na

Čestitke Carmen Jenko roj. Kalc ob srečanju z Abrahamom.

začetku še sama. Ko vstopimo v cerkev, nas tako kar molitev sama pozdravi in povabi, da se ji pridružimo.

1. novembra obhajamo praznik vseh svetih, 2. novembra pa dan spomina na naše rajne. Oba dneva bomo imeli sveti maši, pri katerih se bomo spomnili vseh naših pokojnih bratov in sester: tistim, ki že uživajo nebeško slavo, se bomo priporočili v varstvo in priprošnjo, za tiste, ki pa še potrebujejo naše podpore, bomo molili. V cerkvi boste lahko oba dneva prižgali svečke, na praznik vseh svetih pa bomo v cerkvi opravili molitve za rajne, kot jih v teh dneh opravljamo na pokopališčih.

Naši rojaki in sorodniki počivajo na pokopališčih v Adelaidi, širom Avstralije, v naši domovini Sloveniji in drugod po svetu, zato ne bomo mogli obiskati vseh njihovih grobov, nanje položiti cvetja ali prižgati sveče – a najlepši obisk je, če jih »obiščemo« **v molitvi in daritvi svete maše.** Lepo je, da mnogi za svoje drage rajne naročate svete maše, saj je to edino, kar lahko zanje še dobrega naredimo. Pokojnih, za katere naročite svete maše, se spomnimo v nedeljo, ko smo zbrani v naši cerkvi, zanje pa mašujem tudi med tednom, ko mašujem v domu starejših v Lockleys.

Na zadnjo nedeljo v oktobru, 28. oktobra 2018, bosta med nami ljubljanski nadškof PATER STANISLAV ZORE in naš provincial PATER MARJAN ČUDEN. Slovesno bomo praznovali 35. OBLETNICO BLAGOSLOVITVE NAŠE CERKVE, ki je bila blagoslovljena 13. februarja 1983. Obletnico smo že praznovali na prvo nedeljo v februarju, ko je bil med nami naš bivši provincial p. dr. Mihael Vovk.

Nadškof in provincial bosta darovala sveto mašo v zahvalo za ta naš skupni dom ter za vse žive in pokojne dobrotnike naše cerkve in našega misijona, po maši pa se bomo z njima srečali v dvoranci. VABLJENI!

Avgusta so člani Slovenskega kluba Adelaide izvoli novo vodstvo: predsednica je postala Aleksandra Globokar-Vickers, podpredsednica Rosemary Poklar, tajnik

Edward Lukač in blagajničarka Nasta Obreza. Člani odbora so: Sonja Zabolocki, Silvana Angelakis, Timna Kordič, Ivan Cafuta, Branko Kresevič, Dura (George) Milanović, Mark Orel, Boris Hrvatin, Gianni Simionato, Paul Ivančič, Aleš Berlot. Novemu vodstvu iskreno čestitamo in želimo obilo Božjega blagoslova pri njihovem delu v dobro slovenske skupnosti v Južni Avstraliji.

SVETE MAŠE V NAŠI CERKVI

petek 5. oktobra: prvi petek;

nedelja 7. oktobra: FRANČIŠKOVA IN ROŽNOVENSKA NEDELJA;

nedelja 28. oktobra: SLOVESNO PRAZNOVANJE 35. OBLETNICE BLAGOSLOVITVE NAŠE CERKVE; OBISK NADŠKOFA P. STANISLAVA ZORETA IN PROVINCIALA PATRA MARJANA ČUDNA;

četrtek 1. novembra: VSI SVETI;

petek 2. novembra: SPOMIN VERNIH RAJNIH;

nedelja 4. novembra: ZAHVALNA NEDELJA;

nedelja 25. novembra: PRAZNIK KRISTUSA KRALJA VESOLJSTVA;

petek, 30. novembra;

nedelja 2. decembra: 1. ADVENTNA NEDELJA;

nedelja 23. decembra: 4. ADVENTNA NEDELJA;

ponedeljek 24. decembra (sveti večer): ZGODNJA POLNOČNICA ob 9. uri zvečer;

torek 25. decembra: JEZUSOVO ROJSTVO – BOŽIČ;

sreda 26. decembra: SV. ŠTEFAN, dan samostojnosti in enotnosti;

nedelja 30. decembra: PRAZNIK SVETE DRUŽINE, ZAVETNICE CERKVE IN MISIJONA;

torek 1. januarja 2019: MARIJA, BOŽJA MATI, novo leto

nedelja 6. januarja 2019: GOSPODOVO RAZGLAŠENJE (SVETI TRIJE KRALJI)

Maše so vedno ob 10. uri dopoldne (razen seveda polnočnice).

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: Jože Kapušin. **\$50:** Lucija Srnec. **\$40:** Alojz Cehtel, Stanko & Jožefa Petkovšek, S & L Tomšič, Jože & Pavla Vohar. **\$30:** Frančiška Šajn, Alojz & Marjeta Hren, Bernardka Telich. **\$20:** Marjan Saksida, Irma Barič, Pavla Vizintin, Marija Belavič, Olga Žužek, Franc & Ana Baša, Bernardette & Stanko Vrh. **\$10:** Lojzka Vučko, Pavel Sedmak, T & G Mlinarič, Fani Natlačen, Anka Brgoč.

ZA LAČNE \$10: Peter in Beti Belec.

ZA g. PEDRA OPEKA: \$100: Anton & Anica Šajn (namesto cvetja na grob patra Valerijana). **ZA MISIJONE: \$150:** N.N., N.N. **\$20:** Feliks in Metka Grandovec.

ZA p. STANKA ROZMANA: \$400: N.N. Canberra.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

POKOJNI

BIANCA GALIČ je bila rojena 13. oktobra 1925 v mestu Dolo pri Benetkah v Italiji, umrla pa je 19. julija 2018. Njen mož Ciril je umrl mesec za njo. Zapuščata hčerko Danilo in sina Roberta z družinami. Od nje so se poslovili 27. julija 2018 v kapeli pogrebnega zavoda v Payneham. /*The Advertiser*, 24. 07. 2018/.

CIRIL GALIČ je bil rojen 8. julija 1924 v Dobrunjah pri Ljubljani, umrl pa je 17. avgusta 2018. Njegova žena Bianca je umrla mesec pred njim, zapuščata pa hčerko Danilo in sina Roberta z družinami. Pogrebno slovo je bilo v kapeli pogrebnega zavoda v Payneham 24. avgusta 2018. /*The Advertiser*, 21. 08. 2018/.

JANEZ (IVAN) ZAGORC je umrl 30. avgusta 2018 v Estia Health v Daw Park, Adelaide SA. Rojen je bil 24. aprila 1928 v Vrhpolju, župnija Šentjernej na Dolenjskem. Bel je eden od sedmih otrok v družini: štiri dekleta in trije fantje. Po osnovni šoli je odšel v Ljubljano, kjer se je izučil za krojača. Leto in pol pozneje se je pridružil mejni milici (policiji) in je služboval po različnih krajih ob meji. Nazadnje je bil poslan v Osp na jugoslovansko-italijansko mejo, kjer je srečal svojo bodočo ženo Marijo. Takrat je bil star 21 let. Pobegnil je čez mejo v Italijo in živel v Mačkovljah nad Trstom. Leta 1953 sta se Ivan in Marija poročila ter se 2. januarja 1954 odpravila na pot v Avstralijo.

V Bonegillo sta prispela 10. februarja. Ivanu so ponudili službo na oddelku za oskrbo z vodo v Južni Avstraliji in takrat je Adelaida postala njihov dom. Leta 1959 sta Ivan in Marija kupila svoj prvi dom v Findonu, leta 1961 pa sta postala starša. V šestdesetih letih je Ivan postal blagajnik in predsednik nogometnega kluba Beograd, ki ga je vodil od leta 1963 do 1968. V tem času je klub po njegovi zaslugi napredoval v prvo divizijo. V sedemdesetih letih je Ivan pričel s svojim podjetjem za instalacijo mavčnih plošč. Po ureditvi finančnega stanja v Zahodni Avstraliji se je vrnil in pričel s svojim podjetjem »Findon Ceilings« in pozneje »E. Z. Ceilings«, ki ga je vodil do upokojitve. Ivan je bil zelo dejaven tudi v Slovenskem klubu na Young Avenue in pozneje v Dudley Parku. Ivan je bil nekaj let tudi predsednik Slovenskega narodnega sveta (SNS) za Južno Avstralijo, kar je na prošnjo Jožice Gerden iz Mildure v svojem govoru omenil Ivan Legiša. Nekaj posebnega je bilo za Ivana, ko je skupaj z rojaki pomagal graditi slovensko cerkev v Adelaidi – bil je tajnik gradbenega odbora. Ob gradnji je še posebej čutil Božjo bližino, saj se je zavedal, da je to kraj Božjega čiščenja za slovenske rojake. Nekaj posebnega je bilo za Ivana potovanje v Izrael in Egipt, kjer je obiskal svetopisemske kraje našega odrešenja. To doživetje se mu je vtisnilo globoko v srce. Ivanova hčerka Ingrid Bascomb je ob tem povedala, da je »Bog Ivana vedno spremljal s svojim blagoslovom. Vsi, ki ste danes tukaj, ste

Leta 1991 je inženir arhitekt Robert Cveto Mejač iz Queenslanda na prošnjo patra Cirila naslikal podobo Marije Pomagaj za podzemno cerkev v Coober Pedy. Tja so jo peljali iz Adelaide 21. avgusta 1991. Naslednji dan jo je slovesno blagoslovil koprski škof mag. Metod Pirih. Obiskali so tudi rudnik opalov. Na fotografiji je prvi z desne Ivan Zagorc. Ob njem je provincial p. dr. Mihael Vovk, lastnik rudnika, škof Metod Pirih in pater Ciril Božič.

bili njegova širša družina, ki vas je spoštoval in imel rad. Očetov značaj sta zaznamovala plemenitost in poštenost. Bil je delaven, ognjevit in rad je imel družbo. Imel je iskreno rad mojo mamo in mene ter se razveselil svojih vnukov. Bil je duhovit in zabaven – zato smo ga imeli radi in ga bomo za vedno ohranili v prelepem spominu. Bogu hvala za Ivana – za nas je bil pravi Božji dar.«

Sožalje ženi Mariji, hčerki Ingrid Bascomb z možem Kenijem in njunimi otroci: Bill in Jack že z družinama, Ross in Natasha; pravnuki Laken, Stella in Ayla. V Avstriji je še živa Ivanova sestra Albina. Pogrebno mašo je v sredo, 5. septembra 2018, daroval v naši cerkvi v West Hindmarsh p. Ciril A. Božič. Pokojnikovo telo je bilo pozneje kremirano.

Ivan je za svoje delo ob graditvi cerkve prejel leta 1998 najvišje priznanje Slovenske škofovske konference - Odličje sv. Cirila in Metoda. Predsednik Škofovske konference, ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore, ki je Ivana dobro poznal, je poslal naslednje pismo, ki ga je p. Ciril prebral pri pogrebni maši:

Spoštovani, na angelsko nedeljo 2. septembra mi je p. David poslal sporočilo, da je umrl Ivan Zagorc. Ob tem imenu so se v meni zvrstili spomini. Morda manj na samega gospoda Ivana, ki sem ga srečal vedno, kadar sem bil v Avstraliji, nazadnje pred dvema letoma, ko smo ga obiskali v domu upokojencev. V spominu sem zaslišal pripovedovanja našega pokojnega p. Janeza Tretjaka. Kadarkoli je spregovoril o Slovenskem misijonu v Adelaidi, zlasti pa o cerkvi Svete Družine, je začel pripovedovati tudi o pokojnem gospodu Ivanu. Pater Janez je bil zelo prepričan, da bi brez gospoda Ivana in njegove pomoči slovenske cerkve v Adelaidi najbrž niti ne bilo. V gospodu Ivanu je čutil tisto oporo, pogum in srčnost, ki je tudi njemu dajala močno spodbudo, da se je lotil načrta in da je ob sodelovanju tolikih načrt končno postal resničnost in je v Adelaidi zrasla cerkev Svete Družine.

Seveda pa gospod Ivan ni bil samo z vsemi močmi upet v pripravo in zidavo cerkve, pač pa je bil vedno navzoč v življenju skupnosti. Čeprav tih in skromen, je bil zvest in požrtvovalen, tako da je zaznamoval življenje našega p. Janeza in tudi življenje skupnosti. Zaradi njegovega dela pri graditvi cerkve in občestva v Adelaidi, ga je Slovenska škofovska konferenca leta 1998

odlikovala z najvišjim Odličjem sv. Cirila in Metoda. Ob njegovi smrti v osebнем imenu in v imenu Slovenske škofovske konference izrekam sožalje vsem njegovim in celotni skupnosti. Naj gospoda Ivana sedaj na svoj način odlikuje nebeški Oče. Naj iz Božjih ust v trenutku srečanja zasliši čudovite besede: „Prav, dobri in zvesti služabnik. V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Pojdi v veselje svojega Gospoda!“

Naj pokojnega gospoda Ivana, ki je zvesto služil svoji družini in Cerkvi, objame svetloba Božje ljubezni. Naj počiva v miru.

+ Stanislav Zore, nadškof

ALOJZ (LOJZE) HRVATIN je umrl 31. avgusta 2018 v domu Glenrose Court v Glen Osmond v Adelaidi. Rojen je bil 10. maja 1928 v kraju Pavlica pri Ilirski Bistrici v družini enajstih otrok, trije so umrli kmalu po rojstvu. V Avstralijo je prispel leta 1958. Leta 1962 se je poročil z Olgo Klenar, doma iz Gibine. Lojze je postal uspešen mehanik in podjetnik. Imel je svojo bencinsko črpalko in mehanično delavnico. Bil je izredno spoštovan in ugleden, kar se je poznalo tudi na dan pogreba, saj je bila naša cerkev Svete družine v Adelaidi polna. Pogrebno mašo je v četrtek, 6. septembra 2018, daroval p. Ciril ter nato vodil pogreb na pokopališču Centennial Park Cemetery. Sožalje ženi Olgi, sinu Borisu z ženo Christino, hčerki Lili z možem Frankom, vnukom Nadjji, Adeli, Elizi, Ellen in Nini ter ostalim sorodnikom v Avstraliji in Sloveniji.

FRANČIŠKA (FRANCA) KLOBAS je umrla 2. septembra 2018 v Adelaidi. Rojena je bila 16. decembra 1923 v vasi Golac. Njen mož Milan je že pokojni, zapušča pa sina Marka z ženo Pam. Pogrebna maša je bila 10. septembra 2018 v cerkvi Queen of Angels v Thebartonu, po maši pa so jo pospremili na pokopališče Cheltenham./The Advertiser, 5. septembra 2018/.

PAULA PAGON roj. OBERSTAR, rojena 30. januarja 1938 v Jurjevici pri Ribnici na Dolenjskem, je umrla 15. septembra 2018. Njen mož Andrej je umrl 4. februarja 2016. Zapušča hčerko Sonjo in sina Filipa. Pokopana je bila 24. septembra 2018 na pokopališču Centennial Park; pogrebno slovo je bilo v tamkajšnji pokopališki kapeli. /The Advertiser, 19. septembra 2018/. **pater David**

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in fotografije: Martha Magajna

SLOVENIAN 2nd GENERATION DINNER AT TRIGLAV MOUNTIES

Report by Branko Fabjančič

Triglav Mounties hosted for the second time a reunion dinner of second generation Slovenian-Australians on the 14 July 2018 in the refurbished Lake Bled Room. The event aims to maintain social bonds often lost between children of migrants, as their own lives and families take up more of their time. Many of the thirty-four Slovenian-Australians in attendance this year spent much of their younger years frequenting Club Triglav, Slovensko društvo Sydney and St Raphael's Church Merrylands, participating in social gatherings and watching their parents play Bocce.

Culture diversity is the bedrock of contemporary Australia. Events such as these ensure the longevity of our diversity and we encourage our small but proud Slovenian-Australian community to value opportunities to connect at Triglav Mounties. The second-generation dinners provide a forum for our Slovenian-Australians to discuss ideas, strengthen friendships and assure future generations inherit cultural values and traditions. We offer our thanks and express our gratitude to the unwavering generosity of Club Mounties in their support of cultural events. Thanks, are also due for the brilliant management and staff of Triglav Mounties who are always on hand to assist in the organising of Slovenian cultural events.

Slovenska druga generacija na večerji v Klubu Triglav.

LETNI OBČNI ZBOR V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES

Glavni namen letnega občnega zbora v Klubu Triglav je bil finančni pregled poslovanja kluba in delovni program za naslednje leto. Volitev odbora Kluba letos ni bilo, ker je bil sprejet sklep, da se podaljša mandat odbora na dve leti. Vodstvo kluba poleg administrativnega osebja sestavljajo še naprej predsednik Peter Krobe in odborniki: Branko Fabjančič, Lojze Magajna, Silvo Pahor, John Rapinette, Rita Vassalo in Walter Šuber.

Občni zbor so vodili poleg predsednika Petra Krobeja tudi Greg Pickering, CEO celotne skupine sedmih klubov Mounties in z njim Jason Woods, upravnik zahodne skupine Mounties, kamor spada tudi Klub Triglav. Finančno poročilo je pokazalo,

**Jason Woods, Peter Krobe
in Greg Pickering, CEO.**

da je Klub Triglav v vsej skupini po finančnem uspehu na prvem mestu. Posebno priljubljen je za mlade družine, saj nudi ograjeno notranje zeleno dvorišče in otroško igrišče, varno okolje za zabavo manjših otrok.

Uprava Mounties klubov prispeva letno precejšnje vsote denarja za potrebe širše slovenske skupnosti, kot so Slovenski arhiv HASA NSW, slovenski tisk – dvomesečna revija Misli in prav radodarno skrbi tudi za pokrivanje stroškov naših starejših članov, ki redno balinajo na lepo vzdrževanih baliniščih za družbo in tudi za denarne nagrade. Na občnem zboru je bilo ponovno poudarjeno, da bodo še naprej podprli potrebe slovenske skupnosti, dokler bo kaj slovenskih članov v klubu Triglav.

V podobnem položaju so tudi drugi Mounties klubi etničnega porekla. Tako, kot imamo Slovenci veliko ustanoviteljskih pravic v Klubu Triglav, uživajo podporo in podobne pravice člani italijanskega porekla v klubu Italia - Mounties in člani vietnamskega porekla v klubu Mekong.

Podporo klubov Mounties pa uživajo tudi druge dobrodelne akcije; tako so pred kratkim prispevali sto tisoč dolarjev za pomoč kmetovalcem, ki jih je prizadela suša na avstralskem podeželju. Velikodušna gesta, ki bi bila lahko za zgled marsikateremu drugemu klubu.

**Odbor kluba in z njimi
Jason Woods, generalni
manager zahodne
skupine klubov Mounties.**

DRUŽABNO SREČANJE 2018

prve, druge in tretje generacije članov in prijateljev Kluba Triglav

Nedelja, 12. avgusta 2018

**Nekdanji predsednik
Triglava Karlo Pelcar
z ženo Eriko.**

**Ivan in Helena Gerič
ter Zinka Percan.**

**Oskrbnik Jože Širec z ženo Ireno,
Tereza Matuš in Marija Ritlop.**

Trije bratje Samsa z družinami in prijatelji.

V Klub Triglav Mounties so bili povabljeni vsi, ki so v preteklega skoraj pol stoletja sodelovali v številnih dejavnostih od klubskega šotora dalje in do današnjega modernega ter lepo urejenega kluba. Pod šotorsko streho se je včasih zbralo po 500 in več ljudi, ki so se z navdušenjem vključili v vse različne dejavnosti, ki so jim dale občutek, da rodna domovina ni tako zelo oddaljena, da jih obdajajo domači ljudje, ki govorijo slovensko, pojejo slovenske pesmi in postrežejo s hrano, ki je bila čisto podobna hrani, ki jo je kuhala mama v zeleni deželi na drugi strani sveta

Med tem, ko so trdo delali ves teden, da bi si ustvarili dom in družino, so konec tedna prišli in še bolj trdo delali, da bi si postavili dom, kjer bi se lahko shajali in se počutili doma. Zbrali so se delavci, športniki, pevci, igralci, muzikantje, vsak je prinesel svoje sposobnosti in svoj talent in je pomagal, da smo imeli svoj prostor pod južnim soncem. Ne nazadnje tudi tisti, ki so zvesto obiskovali vse prireditve, zaplesali ob domači muziki, uživali v domači hrani in prinesli denar, da so se pokrivali stroški, kar je bilo tudi zelo pomembno.

Prvo tako srečanje vseh generacij smo imeli že v preteklem letu, ko je bilo vse tako in različno delo zbrano v knjigi Katarine Vrisk "Anthology of Slovenian Australian Musicians", ki jo je avtorica predstavila v Klubu Triglav. Zbrala se je velika množica, od katere veliko ljudi že nismo videli več desetletij. Nekatere je bilo težko prepoznati, saj so bili malo več kot otroci, ko so obiskovali slovensko šolo, plesali v folklorni

**Danilo in Sofija Šajn, Anton Fabec
s soprogo in Marija Gomboc.**

skupini in podobno. Letos se je dvorana spet napolnila, videli smo znane obraze ljudi, ki so včasih prostovoljno delali za barom, v kuhinji, okrog kluba, pripravljali mize in klopi, peciva, druge, ki so prepevali v zboru, nastopali v igralski družini ali plesali v eni od treh generacij folklornih skupin. Bivše odbornike, ljudi, ki so napeljevali elektriko, vlivali cementne plošče, kosili travo ali pripravljali balinarske steze in kasneje balinali na njih. Prva generacija, od katerih marsikdo že težko hodi, imajo pa še dober spomin in z veseljem pozdravijo prijatelje.

Tudi druga generacija se je pridružila, vendar jih je bilo nekoliko manj, kot v preteklem letu. Največ je bilo folklornih plesalcev, ki so v otroških letih tudi obiskovali triglavsko dopolnilno šolo slovenskega jezika. Veliko naših mladih družin je odpotovalo v Evropo v času, ko je tam pomlad in poletje, začeli so s sorodniki v Sloveniji, potem pa so obiskali še veliko sosednjih držav in šele sedaj so se začeli počasi vračati, kakor lastovke, ki se ob koncu sezone napotijo na jug. Mogoče bi bilo boljše, da bi naslednje leto postavili datum za srečanje malo kasneje, ko je konec sezone v Evropi.

Za ples je igral ansambel "The Masters" in videlo se je, da naši ljudje še vedno najrajši plešejo valček ali polko. Proti koncu dneva je predsednik Triglava s pomočjo malega Maddija Malalana izžrebal nagrade za srečne člane.

Nekdanja folklorna plesalka Mojca Pelcar Alvisio s sinom Brockom

Leanna in Marko Kroppe

Eva Malalan z družino.

OČETOVSKI DAN, v nedeljo, 2. septembra

Težko je praznovati dneve, kot so očetovski dan, materinski dan ali silvestrovo, ko je praznovanje povsod, kjer se zbirajo ljudje. Slovenci, ki nas je vedno manj, smo imeli izbiro, lahko bi praznovali v dvorani verskega središča, kjer so pripravili poleg rednega peciva in kave tudi dober domači golaž, ki ga je kaj kmalu zmanjkalo. Nekateri so odšli v Slovensko društvo Sydney, mi pa smo se, kot običajno, zbrali v klubu Triglav k prazničnemu kosilu. Za take velike praznike je vedno težje dobiti prostor v dvorani, če pride človek nenapovedan, posebno za družinske dneve, ko družine iz bližnje in daljne okolice rezervirajo prostor zase in za otroke. Slovenci, ki so navajeni bolj po domače, brez rezervacije in z mislijo "se bomo že kam stisnili", vse bolj pogosto ne najdejo več prostora. Včasih se seveda zgodi, da ljudje rezervirajo, potem se pa premislijo, ker ni bilo treba plačati vstopnine

Folklorna plesalca Stojan Bratovič in Robert Zadel z otroki

in tako ostane miza prazna. Veliko naših mladih družin še vedno najrajši pride k mami in atu na BBQ, kjer se zberejo vsi otroci in vnuki ter včasih povabijo še prijatelje, da je veselje večje. Še vedno pa nas je

veliko, ki se držimo tradicije proslavljanja v našem klubu, čeprav postajamo vsak dan mlajši in marsikoga ne vidimo več.

Več fotografij s tega dne je na zadnji strani Misli.

SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS NSW 2018

Poroča Branko Fabjančič

NICOLE KOZELJ - SLOVENIAN OUTSTANDING TERTIARY STUDENT 2017

Throughout her schooling, Nicole has always been passionate about social welfare and has freely given up her time to help and support others in the community in need of help. It was therefore not surprising that she would follow this career path by choosing to study a Bachelor of Community Welfare at the Western Sydney University. Nicole is a high achiever who seeks to do her very best in all aspects of her life. Her dedication to her studies has been recognised by the academic fraternity at the University who awarded her the prestigious Michael Cusack Memorial Award in 2015 and 2017 for most outstanding student enrolled in the Bachelor of Community Welfare Degree. In addition, she has also received the Dean's Merit Award in 2014, 2015, 2016 and 2017 for placing in the top [10%] of the Degree. Nicole is in her final year of her Bachelor Degree after which she hopes to continue her studies with a post-graduate qualification focusing on inclusive education and disability studies from the Australian Catholic University. During her studies Nicole was successful in gaining a year long part-time project office internship with Sales force, a multinational IT marketing company, which has an office in Sydney. This involved working with

Nicole Kozelj in Andrej Kralj, namestnik vodje misije Veleposlaništva RS.

the APAC Services team on a number of projects for different clients. In addition to this, Nicole was invited to be a member of two youth leadership programs run by Telstra and Commonwealth Bank. These programmes focused on bringing together young people with Cerebral Palsy to network with members of the organisation and build awareness of CP within the workplace.

Nicole has passionately taken up the opportunity to be an advocate and role model for the disabled

community. Over the years, she has participated in many initiatives that seek to build awareness of people with a disability. Most recently, she has dedicated her time to be a speaker for the 'Just like You' programme. This initiative, coordinated by the Cerebral Palsy Alliance, was run at primary schools in NSW to increase children's knowledge of people with disabilities. Alongside this, she has been involved with fundraising for the Cerebral Palsy Alliance through their 'September' challenge. Her current and future studies are directed towards building her skills in advocacy and education – we look forward to seeing the important role that she will have as a leader in the disabled community in years to come.

This passion for community and hard work

stems from Nicole's heritage and cultural ties. This appreciation has been fostered by her closeness to her grandparents who have educated her on the Slovenian tradition, values and beliefs. Nicole was able to experience this firsthand during

a five week exploration of the country and its history. Nicole is an exceptional young woman who through her strength, determination and support of her loved ones has achieved a great deal in her life and is a worthy recipient of this award.

DR. TANIA GARDNER
SLOVENIAN OUTSTANDING ACADEMIC ACHIEVEMENT 2017
Poroča Martha Magajna

**Dr. Tania Gardner
and Guy Zangari MP,
State Member za Fairfield.**

Dr. Tania Gardner, roj. Samsa, je bila rojena v avstralsko slovenski družini Jožeta in Slave Samsa v Bankstownu, kjer so živele mnoge priseljene družine slovenskega rodu. Oče Jože je prišel v Avstralijo leta 1954 in je na malo kasnejšem obisku v Sloveniji spoznal Slavo, se poročil z njo in leta 1968 sta se skupaj z malim sinom Alenom za stalno vrnila v Avstralijo. Tania se je rodila leta 1971 in je otroška leta preživela v Condell Parku, kjer se je družina naselila za stalno. Tania je z velikim uspehom končala osnovno šolo in gimnazijo v Condell Parku, v gimnaziji je bila "Dux of the School". Ob sobotah je obiskovala tudi slovensko dopolnilno šolo v Canley Vale in slovensko gimnazijo v Bankstownu. Pogosto je nastopala z učenci ob prireditvah v Klubu Triglav. Več let je nastopala v zelo priljubljeni folklorni skupini Kluba Triglav na številnih prireditvah in celo v Opera House. Tania has always had a strong affinity with Slovenia and her Slovenian relations,

taking a gap year and travelling and living in Slovenia following her high school graduation, returning with her own family on numerous occasions to ensure the connection continues on with her children. Tania completed her Bachelor of Physiotherapy at the University of Sydney in 1993. In the year 2000 Tania married Peter, forming their own family with their children, Aidan and Charlise, and is now settled in Rodd Point. Over the years Tania has built a long career in physiotherapy while juggling family commitments. She is currently the Senior Physiotherapist in the Department of Pain Medicine at St Vincent's Hospital, Sydney. In her current position she has been able to be an educator and mentor for other healthcare professionals in the specialty of chronic pain and an integral member in the development of new chronic pain services, including increasing access to specialty clinical services across rural and regional Australia. Tania also teaches and lectures at the University of Sydney and Australian Catholic University as an expert in the field of the management of chronic pain.

Most recently, and with the support and encouragement of Peter and her children, Tania undertook further studies and successfully graduated from a PhD at the University of Sydney. Her doctorate allowed her to lead the way in research investigating patient led intervention for chronic low back pain – a common and disabling condition affecting 20% of the population. This research has resulted in several peer reviewed scientific

publications and is now the interest of national and international research project team collaborations. She now hopes this will be a stepping stone to further research and development of treatment for chronic pain and would love to one day collaborate with academics and clinicians in Slovenia. Tania has no doubt that the tenacity and hard work ethics of her Slovenian background was the foundation for her

achievements. She is grateful for the security and community support she experienced growing up in the Slovenian community in Australia, which helped to develop in her the confidence to face the challenges and follow her goals. Tania is a remarkable young woman and we are proud of her contribution to the society and happy to call her our own.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney - SDS

Besedilo in fotografije: Štefan Šernek, predsednik

OČETOVSKI DAN

Očetovski dan smo na Slovenskem društvu praznovali v nedeljo, 2. septembra 2018 popoldan. Kot predsednik sem v začetku pozdravil vse navzoče člane in prijatelje ter še posebej vse očete in dedke. Zaželel sem jim še mnogo zdravih let ter sreče v krogu svojih najdražjih, Ana Šernek pa jim je natočila kozarček whiskeya ali pelinkovca. S programom smo pričeli ob 2.30 popoldne: Danica Petrič je recitirala pesem *Moj ati* in nato pesem p. Pavleta Jakopa *Spoštujem vaju*, Zorica Johnson pa najprej pesem *Starček mlad* in nato pesem Marcele Bole *Opis naših očetov* (**foto desno**).

Nato smo izbrali očeta leta 2018, ki je postal naš Alex Varga, član društva, odbornik in priden delavec. Poklical sem ga na oder, ga predstavil kot očeta leta in mu v imenu

društva podaril poseben Whiskey. Sledil je ples ob zvokih ansambla *Alpski odmevi*. Tudi naša pravnukinja Osian, ki bo kmalu stara tri leta, je zaplesala v čast našim očetom. Pozneje je poskusila tudi igrati na bobne, da je bilo smešno in veselo.

Lepo število se nas je letos zbralo k praznovanju očetovskega dneva, kot se lepo vidi tudi na fotografiji, čeprav so mnogi praznovali tudi v krogu svoje družine ali drugod. Ob peti uri so se pričeli ljudje odpravljati domov, zadovoljni in veseli, saj smo preživeli lep očetovski dan. Se vidimo prihodnje leto, če ostanemo pri zdravju; skoraj vsi smo že v letih in se lahko marsikaj zgodi.

Šernekov mladi rod.

Bog nas kliče s tega sveta, kot je pred kratkim poklical Drago Kocjančič, ženo pokojnega Stanka Kocjančiča, našega vodovodnega inštalaterja iz časa, ko smo gradili klub. Odhajamo in vsak čas nas je manj in manj...

BALINARJI IN RESTAVRACIJA

Naši balinarji balinajo vsako nedeljo popoldan. Vabijo nove igralce, da se jim pridružijo. Ko imamo plese, naša restavracija pripravlja za nas hrano, ki jo strežejo med 12. in 2. uro popoldne. Restavracija bo kmalu odprta tudi za druge obiskovalce, saj imajo že naročila za večje zabave in poroke. Pridite pogledat!

Ivan Truden z obiskovalci iz Slovenije.

Slovensko društvo St Albans, Melbourne

Letos 14. julija smo imeli v našem društvu prave zimske kolone. Naš predsednik Slavko Blatnik je res pravi mojster v pripravi klobas krvavic in seveda tudi v pečenju prašička na ražnju. Skupaj s sodelavci smo pripravili lepo praznovanje "domačega praznika", kakor smo kolone imenovali doma v Sloveniji in v soboto, 8. septembra, tudi praznovanje očetovskega dne. Prašička, ki je bil obilen, so vrteli že od zgodnjih jutranjih ur naprej, da je bilo vse pripravljeno za slovesno kosilo v čast očetom in starim očetom. **Za očeta leta smo izbrali našega dolgoletnega člana Friderika Nemca.**

Predsednik je voščil vsem očetom in seveda Friderika obdaril *(foto desno zgoraj)*. Ob veseli glasbi se je napolnilo tudi plesišče. Zahvala pa gre tudi vsem dobrim kuharicam in kuharjem, ki se vedno tako izvrstno potrudijo. **Milica Dular**

PRIREDITVE NA SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

V nedeljo, 7. oktobra 2018, bo »Oktoberfest« s plesom. Za zabavo in ples bo med eno in peto uro popoldne igral ansambel *Alpski odmevi*. Kosilo bo od 12. do 2. ure popoldne – za kosilo pokličite na telefon 9756 1658.

V nedeljo, 21. oktobra 2018, bo ples ob zvokih ansambla *Tyrolean Echoes*, ki bo igral od ene do pete ure popoldne. Kosilo bo od 12. do 2. ure popoldne – za kosilo pokličite 9756 1658.

V nedeljo, 11. novembra 2018, bo ples in poskušanje domačih vin. Tri najboljša vina bodo nagrajena z denarnimi nagradami. Prinesite svoje vino! Sledila bosta zabava in ples; od ene do pete ure popoldne bo igral ansambel *Tyrolean Echoes*. Kosilo bo od 12. do 2. ure popoldne – za kosilo pokličite 9756 1658.

Lepo Vas vabi in vse pozdravlja Odbor Slovenskega društva Sydney. Nasvidenje!

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu
od 10.00 do 12.00 ure, če se za četrtek
predhodno dogovorite.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

**Veleposlanik: Jurij Rifelj
Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj**

**Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606**

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Utrinki očetovskega dne iz Kluba Triglav Mounties

**Nagrada za Anong Samsa; obdarjen Jože Širec;
Peter Krobe, Maddie Malalan in muzikant Vlado so izžrebali nagrado za Maričko Ritlop.**

**Prva generacija: Milan Fabjančič,
Lojze in Martha Magajna,
Marija Gomboc in Justi Ribič.
Tri generacije: Peter Krobe,
sin Marko in vnuk Connor.
Tri generacije: Vrhovi,
Fabjančičevi, Šuberjevi
in Berginčevi.
Barvanje obrazov za najmlajše.
Družine vseh barv v našem klubu.
Walter Šuber je dobil nagrado
za srečnega člana.**